Epoca Bisericii Filadelfia

Jeffersonville, Indiana, USA
10 decembrie 1960

1 Fratele s-a dus şi mi-a luat o plăcintă cu vişine, mare şi fierbinte. Eu vă spun; aceasta merită o recomandare. Cum stăm cu ea, Frate Neville? Iată-l acolo. Vedeţi? Se pare că pentru mine, plăcinta cu vişine, este mâncarea favorită. Ea este într-adevăr bună. Doar ca şi cum aş zice despre… Când mâncaţi plăcinta cu vişine, daţi uneori peste un sâmbure. Acum, eu nu arunc plăcinta; eu arunc doar sâmburele şi continui să mănânc plăcinta cu vişine.

Acela-i felul în care eu vreau să faceţi cu aceste mesaje. Când mergeţi înainte cu mine, daţi de ceva, pe care nu o puteţi digera chiar bine, păi, bine, doar nu aruncaţi întregul lucru. Doar aruncaţi aceea la o parte (sâmburele), şi continuaţi să mâncaţi plăcinta.

Vă plac puii? Pui fripţi? Aproape fiecăruia. Bine atunci, când mâncaţi puiul, vă loviţi de os, voi nu aruncaţi puiul; voi aruncaţi osul. Nu este asta corect, Pat? Arunci osul doar, continuând să mănânci restul de pui.

Ei bine, noi suntem fericiţi pentru că putem mânca hrana care nu are os, sau un sâmbure în ea. Azima coboară din cer, numită mană, acoperită peste tot cu dulceaţa cerului.

Voi ştiţi, cred că David a fost acela care a zis: „Ea are gust ca mierea din stâncă.” Eu cred că poetul a zis: „Aceasta era Miere în Stâncă.” „Oh, fratele meu, ai gustat…” Vedeţi, doar ca… mirosea ca mierea din stâncă. „Mierea în stâncă, fratele meu.” Acela-i felul cum este aceasta.

2 Acum, voi ştiţi, eu m-am întrebat odată ce înseamnă aceea, 'miere în stâncă.' Şi m-am gândit: „Păi, poate că ei au găsit un stup odată în stâncă.” Dar am ajuns să o analizez, eu am primit o mică inspiraţie despre aceasta. Nu în timpul când căutam, ci mai târziu. Eu am constatat că fiecare din acei păstori care au avut oi… Există ceva cu privire la aceasta, ştiţi voi, trupurile noastre sunt făcute din praful pământului. Fiecare lucru care trăieşte vine din pământ. Şi acolo erau acei păstori care au crezut că varul ar ajuta oaia, când era bolnavă. Ei au vrut ca ea să lingă stânca, iar apoi turnau puţină miere pe stâncă. Apoi oaia a mers ca să lingă mierea, şi apoi stânca... (Voi vedeţi?) ea lingea mierea.

3 Păi, noi avem un vas plin de miere aici. Noi îl vom pune pe Stâncă. Nu în vreo biserică. Pe Stâncă, Cristos Isus. Şi tu oaie, du-te şi linge acum şi fi sigur că te faci bine chiar acum. Toate problemele de păcat vor fi îndepărtate când tu atingi acea Stâncă. Aceea-i tot ceea ce trebuie să faci.

Ceva despre o stâncă ce aduce vindecare. În zilele de demult, înainte ca ei să aibă 'lovitura turbată' ei obişnuiau să aibă ceea ce au numit 'piatra turbată.' Când o persoană ajungea să fie muşcată de un câine turbat, păi, ei puneau această piatră turbată. Şi acum, dacă piatra turbată… Dacă el ţinea acea piatră turbată, el se făcea bine. Dacă el nu o ţinea, atunci pacientul era prea avansat. El ar fi murit.

Astfel, acela-i felul cum este aceasta astăzi. Cea mai rea muşcătură de care ştiu nu este a unui câine, ci a diavolului. Şi noi am primit o piatră pentru aceea: Stânca Veacurilor. Doar ţineţi-o. Atâta timp cât voi o ţineţi, veţi fi bine. Şi niciodată să nu vă dezlegaţi şi să daţi înapoi. Doar continuaţi să o ţineţi. Ţineţi-o, şi voi vă veţi face bine.

4 Acum, înainte ca noi să mergem la lecţia serii, şi noi vrem să ne ridicăm doar un moment, dacă noi putem, pentru un cuvânt de rugăciune.

Nu eşti tu cea de aici Sora lui Robert Daugherty, nu-i aşa? Ea m-a chemat ieri, cred că ea era, şi mi-a spus despre ea că a vrut să fie amintită în rugăciune. Şi eu nu am ştiut; tu semeni cumva cu ea. Nu ştiu dacă eşti ea sau nu. Eu te-am văzut aseară aici.

5 Acum, câţi vor să fie amintiţi înaintea lui Dumnezeu, sau vor ca Dumnezeu să-şi amintească de voi, mai degrabă?

Tatăl nostru ceresc, aşa cum micuţul conducător de cântece sus în Chicago cânta: „Aminteşte-mă când lacrimile curg jos.” Doamne, aminteşte-mă acum. În ceasul morţii, în jos de-a lungul vieţii, noi vrem ca Tu să îţi aduci aminte de noi, Doamne. Aminteşte-ţi

de noi nu ca păcătoşi, ce suntem. Vrem ca Tu să-ţi aminteşti de noi ca de nişte creştini care au mărturisit că am acceptat pe Isus Cristos, Fiul Tău, şi Salvatorul nostru - ca să fie împăcare pentru păcatele noastre. Căci noi ştim că aceea-i singura şansă pe care o avem, singurul drum, singurele metode de salvare. Aceasta nu este prin vreo biserică, sau prin oricare alte dispozitive mecanice, sau vreo organizaţie. Ci prin Isus Cristos, doar prin El singur.

Astfel noi ne apropiem în Numele Lui, în seara aceasta, cerând ca Tu să ne binecuvântezi aşa cum noi ne consacrăm împreună pentru a studia Cuvântul Tău, şi pentru a cunoaşte ce ai Tu pregătit pentru noi în seara aceasta. Ca noi să ne putem zidi trupurile noastre spirituale într-o Biserică vie, o Biserică unde Tu să poţi trăi, şi poţi umbla şi să Te simţi bine, umblând printre poporul Tău, spunându-ne ce să facem, ştiind că noi o să facem imediat ceea ce se cere.

Şi noi Te iubim, Tată, totuşi noi ştim că nu suntem în condiţia în care Tu să poţi vorbi prin noi aşa cum Tu ai vrea. De aceea, Te rugăm să ne tai împrejur; care este, a reteza toată această prostie, toată carnea surplusă de la noi, în seara aceasta, ca noi să putem fi pe deplin dedicaţi Ţie, ca Tu să ne poţi folosi în orice timp. Şi noi ne rugăm ca timpul acela să fie în seara aceasta, Tată, ca Tu să ne poţi folosi pentru a produce aceste filoane din Biblie, şi să le lustruim, şi să lăsăm poporul să vadă reflecţia lui Cristos în epoca aceasta măreaţă. Cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

6 Acum, noi am avut Epocile Bisericilor acum, până la epoca bisericii din seara aceasta, care este a şasea epocă a bisericii, mâine seară sfârşind Epocile Bisericilor, luându-le pe fiecare de luni seara până duminică… Şi în seara aceasta Epoca Bisericii s-a numit Epoca Bisericii Filadelfiene. Şi steaua, sau mesagerul, îngerul mesager către Epoca Bisericii noi credem solemn, din toată inima noastră, că este John Wesley. Epoca Bisericii a început la 1750, când Epoca Bisericii lutherane s-a sfârşit, şi a ţinut până undeva la 1900, în jurul lui 1906 D.C., Epoca Bisericii Wesleyene. Şi apoi s-a prelungit de la aceea până la Laodicea.

Şi acum epoca este perioada epocii bisericii dragostei frăţeşti, marea epocă misionară şi epoca uşii deschise. Şi răsplata era un stâlp, făcut un stâlp şi descoperirea a trei nume: Numele lui Dumnezeu, numele Cetăţii lui Dumnezeu, şi Numele nou a lui Dumnezeu, este descoperirea care a fost dată Bisericii, din epoca aceasta. Şi acum epoca aceasta începe în Apocalipsa 3:7, până la al 13-lea verset, inclusiv. Apocalipsa de la 3:7 la 13.

7 Acum, noi am repetat acestea puţin în timpul nopţii, întorcându-ne înapoi. Şi epoca Bisericii dintâi, a fost Epoca Bisericii Efesiene. Poate cineva să spună cine este îngerul, sau lumina? Slujitorul acelei epoci a bisericii? Pavel. Epoca Bisericii Efes, 55 D.C. până la 170. Motivul că am ales anul 55, se datorează faptului că atunci şi-a început călătoria lui misionară şi, totodată, a stabilit biserica Efesiană, şi diferitele biserici de-a lungul acelor zone.

În ordine, a doua epocă a bisericii era Smirna. Îşi poate aminti cineva cine era îngerul acelei epoci, oricare din clasă? Irineus, este corect. În ordine. Aceasta a fost din 170 până la 312.

Epoca a treia a bisericii a fost Epoca Bisericii Pergam. Îşi poate aminti cineva din clasă, cine era sfântul acelei epoci a bisericii? Sfântul Martin, este corect. Din 312 până la 606…

Şi apoi epoca următoare era Tiatira. Îşi poate aminti cineva cine a fost sfântul şi îngerul mesager al acestei epoci? Columba, este corect. Ea s-a întins din 606 până la 515 [1520].

Următoarea era Epoca Bisericii Sardis, despre care am vorbit seara trecută. Desigur, ştiţi cine era îngerul la epoca aceea a bisericii. Vă amintiţi? Martin Luther. Epoca lui a ţinut din 1520 până la 1750.

În seara aceasta, suntem la Epoca Bisericii Filadelfia, al cărei mesager era John Wesley. Ea începe din 1750 până la 1906 D.C. Aceasta este Epoca dragostei frăţeşti.

Am constatat că fiecare din aceste Epoci ale Bisericilor au anumite caracteristici. Acestea ne vorbesc despre ceea ce era Biserica şi despre caracterele ei, despre specificul Bisericii, mai degrabă.

8 Seara trecută a fost Martin Luther. Eu am studiat toată ziua. Şi voi ziceţi: „Toată

ziua, doar asupra acestui scurt istoric?" Nu. Punctele istorice vor fi cuprinse în carte. Înţelegeţi? Acesta aici. Motivul pentru care am ajuns aici, este ca să aduc aceste lucruri strânse prin inspiraţie înaintea voastră, aici unde noi ne-am adunat împreună ca să avem partea inspirată din aceasta. Istoria pot s-o citesc din carte. Dar aceasta este de unde eu caut după inspiraţie. Apoi o învăţăm de pe bandă. Apoi noi avem… În carte, apoi, vom avea şi data istorică din aceasta, şi de asemenea Inspiraţia pe care Duhul Sfânt ne-a dat-o în timp ce suntem adunaţi aici, aceste lucruri cereşti în Cristos Isus. Şi eu cred că s-ar cuveni să fac un mic comentariu izbitor asupra acestor Epoci ale Bisericilor. Şi Domnul să admită binecuvântările Lui la aceasta.

9 Acum… Seara trecută, Epoca bisericii a fost Epoca Bisericii Smirna, era… Într-adevăr, în greceşte s-a chemat 'cel scăpat,' dar eu cred, în traducerea engleză este 'mort.' Acum, ea era amândouă: o biserică moartă şi cea care a scăpat, deoarece ea a fost biserica care a murit sub domnia papală în 1500 acolo, sau 1520, cea mai mare domnie papală pe care noi le numim Epocile Întunecoase; unde Creştinismul a fost în cel mai grav declin care a existat odată, sau va fi vreodată, nici chiar în Epoca Bisericii Laodicene...

10 Acum, totuşi acolo este unul din lucrurile izbitoare, continuaţi să ţineţi minte acel început al Epocii Bisericilor, şi dacă este în aceea epocă a bisericii, ea parcurge tot drumul în jos prin fiecare epocă a bisericii. Şi fiecare din epocile bisericii se suprapune una peste cealaltă. Dacă studiaţi atent istoria cu cartea veţi constata aceasta.

Aceasta pare a se suprapune în felul acesta, situându-se una peste cealaltă. Şi o epocă a bisericii se încheie şi îngerul care vine între unul şi altul acolo, cheamă Biserica la credinţa care s-a pierdut. Aceasta a fost întotdeauna aşa.

Priviţi la Iuda, ultima carte din Biblie (Vedeţi?), până ce voi să daţi acolo la Apocalipsa. Iuda a zis: „Eu vă scriu ca voi să luptaţi serios pentru credinţa care a fost dată odată sfinţilor," trecerea de la apostoli şi venirea Apocalipsei, deoarece majoritatea apostolilor au fost morţi atunci (Vedeţi?), au fost duşi. Unul a trăit în timpul acela, acela era sfântul Ioan divinul, care este descoperitorul, sau scriitorul, care a primit descoperirea de la Îngerul Domnului, ca să scrie Cartea Apocalipsa.

11 Acum, vedeţi, ele s-au suprapus una peste cealaltă. Astfel acum voi… Cred că aţi observat acest fapt, şi am restabilit-o urmărind-o aşa cum am menţionat-o. Cum căci chiar aici în Epoca Sardis, aceea era epoca căsătoriei. De fapt, Biserica niciodată nu a venit în realitate în esenţă deplină până la Tiatira, dar s-a căsătorit în Sardis. Şi Sardis înseamnă o căsătorie.

Acum, dacă observaţi, ea s-a căsătorit aici, apoi s-a unit cu acea epocă de acolo. Şi voi observaţi că Luther, seara trecută, a ieşit cu un nume mort, un nume de moarte, şi apoi, cel scăpat. Vedeţi, el a făcut ca biserica moartă să revină de aici, şi scăparea rămăşiţei celei mici care a fost adusă afară în epoca aceasta de aici.

Şi în seara aceasta aşa sfârşitul epocii Filadelfia coincide cu începutul Epocii Laodicene.

12 Şi apoi mâine seară când ea iese din... chiar la sfârşit, voi observaţi, îngerul apare chiar la timpul sfârşitului, ca să mustre Biserica pentru pierderea dragostei dintâi, îndepărtându-se de Dumnezeu aşa cum şi în celelalte epoci. În timpul acela vine momentul răpirii, în care Biserica este dusă acasă. Biserica se duce drept la timpul mesajului. Suntem aproape de acea epocă acum. Aţi înţeles acest lucru? În ordine. Vedeţi? Tocmai la timpul îngerului bisericii, mesagerul epocii soseşte ca să-i mustre pentru pierderea dragostei lor dintâi, şi încearcă să-i aducă înapoi…

Acelaşi lucru face mesajul din seara aceasta; îngerul mesager vine înapoi ca să-i mustre, în fiecare epocă în felul acela, pentru ceea ce ei au făcut. Astfel aceea face o unire între fiecare dintre epocile bisericii, încât se suprapun una peste cealaltă, asemenea unor trepte care urcă.

13 Acum, eu am doar o parte micuţă din istorie aici despre mesagerul din seara aceasta, John Wesley. John Wesley a fost steaua bisericii, şi el s-a născut în 17 iunie 1703, în Epworth Rectory, Anglia. El era cel de-al cincisprezecelea copil din nouăsprezece. John şi Susana Wesley, tatăl şi mama… Tatăl, un predicator; mama o sfântă consacrată; deşi cu nouăsprezece copii la care să le poarte grija, a găsit mai mult timp după ziua ei ocupată ca să-şi înveţe copiii lecţii şi poveşti Biblice şi să se roage

pentru ei. Aceea-i ceea ce a făcut din băieţi ei ceea ce ei au devenit. Cel mai mare scriitor de cântece, Charles, fratele lui, care a dat lumii unele dintre cele mai inspirate cântări pe care noi le-am avut vreodată…

14 John, un asociat a lui George Withefield, John Wesley şi George Witherfield a fost într-adevăr primul fondator al acestui metodist... sau sfinţeniei.

John se trezea devreme în fiecare dimineaţă. Timp de şaizeci de ani, el s-a trezit în fiecare dimineaţă la ora patru. Acela-i un lucru din care Biserica de azi a căzut. S-a trezit în fiecare dimineaţă la ora patru, şi a predicat de la ora cinci, timp de cincizeci de ani. Şi uneori el a predicat de la două până la patru ori pe zi. Oamenii din Anglia ziceau că el a călărit un cal patru mii cinci sute de mile engleze în fiecare an ca să predice Evanghelia. Patru mii cinci sute de mile pe an (Acelea sunt mile engleze; voi ştiţi că ele sunt mai lungi decât ale noastre.) ca să predice Evanghelia…

15 Multe din cărţile lui au fost descrise înspre a-l defăima în acel timp, bârfindu-l, bătându-şi joc de el. Dar ele au fost de mult uitate acum. Tot aşa au fost şi autorii lor. Voi nu puteţi face nimic împotriva unui copil al lui Dumnezeu, iar apoi să scapi să treci pe lângă, cu ce ai făcut; voi doar vă bateţi în aer. Dumnezeu îi va conduce pe ei până la capăt, oricum.

El a fost numit „Metodist”, din pricina metodelor lui de a face diverse lucruri. S-a zis că în timpul vieţii lui el a predicat mai mult de patruzeci de mii de predici. Gândiţi-vă la asta, patruzeci de mii de predici. Curând după plecarea lui în 1791, denominaţiunea metodistă şi-a răspândit rădăcinile în lume şi a început Biserica metodistă. Apoi desigur, Asbury, şi mult mai mulţi care au existat la timpul acela.

16 Acum, dacă noi observăm salutul către această biserică, aşa cum urmează să începem acum de la versetul al 7-lea, Mesajul către Filadelfia, Biserica adevărată în… Biserica adevărată în biserica declarată. Ea era o Biserică adevărată în cea declarată.

… către îngerul bisericii din Filadelfia scrie-i;…

Acum, eu v-am atras atenţia la suprapunere, la fiecare. Veţi vedea aici, îngerul… Dacă veţi privi felul cum a introdus Epoca metodistă suprapunând-o şi s-a revărsat într-o părticică din cea Filadelfiană... sau în cea Laodiceană, Epoca penticostală. Apoi, mâine seară, mesajul penticostal vine înapoi să mustre pe aceia din cauza căderii, exact aşa cum epoca aceasta i-a mustrat din pricina căderii, în urmă aici în Sardis, Epoca lutherană, cuplarea.

17 Dragostea frăţească. Ea a fost o măreaţă epocă a misionarilor şi a misiunilor cum niciodată lumea nu mai văzuse; acesta se duce chiar deasupra timpului nostru de acum, acela când lumea a văzut vreodată un astfel de timp al misionarilor de pretutindeni. În ultimii, oh, aş zice în ultimii 50 de ani, acesta a fost unul din cele mai remarcabile timpuri ale istoriei lumii, căci misionarii s-au înfiltrat în toate părţile lumii cu Evanghelia. Acesta a fost…

Cuvânt cu cuvânt, Mesajul Evangheliei mergea pur şi simplu chiar prin ziare şi broşuri şi cărţi şi aşa mai departe, Evanghelia a fost dusă cu mult în urmă la fiecare naţiune de sub ceruri, cu mult în urmă. Deci, voi vedeţi, aceea merge să dovedească că nu aceea era despre ceea ce Isus vorbea. El niciodată nu a zis să mergem în toată lumea şi să facem şcoli biblice. Nici nu a zis El să mergem în toată lumea şi să dăm literatură. Lucrurile acestea sunt bune.

18 Dar însărcinarea Lui la Biserică era: „Mergeţi în toată lumea şi predicaţi Evanghelia.” Şi Evanghelia nu este numai Cuvântul, dar ea face Cuvântul să vină la viaţă. Vedeţi? Pentru că Isus a zis imediat: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Voi ştiţi, Marcu 16, ultima Lui misiune către Biserică era: „Aceste semne vor urma pe cei ce cred.” Prima Lui însărcinare către Biserică, în Matei, capitolul al 10-lea, era: „Vindecaţi bolnavii, înviaţi morţii, scoateţi dracii: aşa cum fără plată aţi primit, fără plată să daţi.” Şi ultimul Lui Mesaj către Biserică era: „Mergeţi în toată lumea şi predicaţi Evanghelia la fiecare făptură. Cel ce crede şi este botezat, va fi salvat, cel ce nu crede va fi osândit; şi aceste semne vor urma pe cei ce cred.”

Nu este ciudat că mulţi resping această parte? „Şi ” este o conjucţie care leagă propoziţia împreună. Vedeţi? Acum, El a zis, (Mulţi dintre slujitori vor zice: „Mergeţi predicaţi Evanghelia.”) „Cel care crede şi este botezat va fi salvat, şi cel ce nu crede va fi osândit, şi aceste semne vor urma pe cei… [vor]… urma pe acei [pe aceia] care cred. În

Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi. Dacă vor lua în mână şerpi, sau vor bea un lucru de moarte, nu-i va vătăma; dacă îşi pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoşi." Semnele viului Dumnezeu mişcându-se printre oameni. Oh, cât de departe? „În toată lumea." Pricepeţi? La toată lumea.

19 Astfel de aceea, când spun că Mesajul penticostal (nu organizaţia penticostală, acum), Mesajul penticostal [Penticostal vine de la cuvântul Penticost care înseamnă Cincizecime sau Rusalii. - Trad.] este singurul Mesaj adevărat de la Dumnezeu… Acum priviţi, Marcu 16, dacă citiţi acolo. În ordine, chiar aici, Isus a însărcinat Biserica Lui: „Mergeţi în toată lumea, predicaţi Evanghelia; aceste semne: vorbirea în limbi, vindecarea bolnavilor, săvârşind minuni…" Se vor extinde până unde? „Toată lumea." Câţi? „La fiecare făptură." Aceea-i tot drumul în jos până la sfârşit aici până la desăvârşire. În ordine. Aceste semne vor urma doar această biserică? „Pe acei care cred din toată lumea. Toată lumea, la fiecare făptură, aceste semne vor urma pe aceia," nu acesta, ci pe acei ce cred. Deci, ea este o Biserică a Cincizecimii. Vedeţi?

20 Acum, noi am inclus epoca aceasta chiar aici unde suntem noi în seara aceasta, la cea Filadelfiană. Epoca Bisericii Filadelfiene. Acolo, în epoca aceea, toată lumea a fost evanghelizată prin misionari şi prin literatură.

Isus a zis: „Când Evanghelia aceasta este predicată (această Evanghelie este predicată!), în toată lumea ca o mărturie pentru Mine, atunci va fi sfârşitul." Păi, atunci dacă aceea era despre ceea ce El vorbea - răspândirea literaturii, trimiterea misionarilor cu citirea, scrierea, aritmetica şi înmânând broşuri, şi făcând pe acei oameni să-şi strângă mâinile şi să creadă că există Dumnezeu; dacă aceea-i tot ce era aceasta, atunci venirea Lui ar fi trecut. Vedeţi? Astfel aceasta arată că Evanghelia… Pavel a zis: „Evanghelia nu vine numai în Cuvânt, ci prin puterea şi manifestarea Duhului Sfânt."

Apoi când Isus a zis: „Mergeţi în toată lumea şi predicaţi Evanghelia," El a zis: „Mergeţi în toată lumea şi demonstraţi-o." Oh, îmi place aceea. Demonstraţi puterea Evangheliei, luând Cuvântul pe ceea ce El zice şi arată oamenilor ce zice El şi apoi fă-l să se manifeste înaintea lor. Oh, acela-i felul în care se dovedeşte.

21 Oh, când marele Morris Redhead stătea acolo în camera mea, preşedintele misiunii sudaneze, cea mai mare din lume, când el a zis: „Frate Branham, tu fiind un baptist, s-ar cuveni să ştii ce este adevărul." Eu am zis: „Biblia este Adevărul."

Şi el a zis: „Păi… Ce este ce au primit aceşti penticostali?"

Am zis: „Duhul Sfânt." Vedeţi?

Şi astfel, el a zis: „Eu i-am văzut făcând bucăţi mobila şi lovind materialul."

Am zis: „Da. Singurul lucru este acesta, este că voi băieţii vă daţi înapoi, şi vă izolaţi departe de ei." Ei au o mulţime de aburi. Ei fac roţile să se mişte, şi fac ceva, dar ei lasă aburul afară șuierând. Voi vedeţi? Am zis: „Dacă ei doar ar pune-o jos aici, ei ar avea semne, minuni şi miracole şi de toate. Dar ei nu ştiu ce să facă cu el. El trebuie să meargă undeva, astfel ei doar îl şuieră afară. Îl suflă afară."

Eu mai degrabă l-aş sufla afară decât să-l ţin sau să nu am vreun abur ca să-l suflu afară. Voi nu aţi vrea şi voi? [„Amin"] Ca şi flăcăul cel bătrân care obişnuia să zică: „Eu mai degrabă nu m-aş teme de un mic sălbatic… Mai degrabă m-aş teme de un foc sălbatic, decât să n-am nici un foc deloc."

22 Necazul despre aceasta astăzi este că noi încercăm să vopsim un foc, spunem: „Tu ştii, în urmă în zilele Cincizecimii, ei au făcut asta." Acum ce i-ar folosi unui om îngheţat (care este îngheţat pe moarte) să îi arăţi un foc pictat? Nu-l ajută nici un pic. Nu. Tu trebuie… El trebuie să aibă personal focul. Şi dacă există o Putere a lui Dumnezeu care face pe penticostali să lucreze pentru Domnul şi fac semnele pe care ei le fac, dacă voi nu veţi picta doar tabloul, ci aduceţi tabloul în realitate înaintea lor, ei vor avea aceeaşi experienţă, aceeaşi salvare, îşi pecetluiesc mărturia lor proprie în felul cum ei au făcut-o. Înţelegeţi? Dar voi trebuie să le-o aduceţi lor. Voi nu trebuie să îl puneţi în urmă în vreo altă generaţie, ci să-l aduceţi sus aici.

23 Acum, noi constatăm că această epocă a dragostei frăţeşti era o mare epocă misionară. Isus a zis: „Şi aceste semne vor urma în toată lumea şi la fiecare făptură, şi aceste semne vor urma."

Acum, aşa cum noi am trecut prin istorie, şi prin Biblie, eu vreau să vă întreb: nu

am avut în fiecare seară… Noi am citit în Biblie aici ce a spus Isus lui Ioan că se va întâmpla, [Fratele Branham bate de câteva ori pe Biblie.] şi noi am luat istoria chiar de aici şi am dovedit-o că s-a întâmplat. Doar exact. Acela-i motivul că am avut un astfel de timp căutând pe aceşti bărbaţi, ca să văd unde era acel slujitor al lui Dumnezeu care a purtat acest Mesaj drept înainte până la capăt. Dar el era acolo. El era acolo întocmai cum Biblia a zis: a ţinut Mesajul doar ca la început, niciodată nu s-a prostit cu el.

Şi apoi noi vom vedea că acesta era aproape stins şi el a numit aceeaşi epocă o epocă moartă, întunecoasă, şi aşa mai departe. Şi apoi vine afară doar o lumină mică, apoi o lumină mai tare, şi apoi a intrat Cincizecimea (experienţa reală) din nou chiar la timpul sfârşitului. Şi apoi Mireasa va fi apucată şi dusă departe, şi necazul se introduce din nou. În ordine. Necazul cel mare care vine sus înaintea întregii lumi.

24 Acum, marea epocă misionară, dragostea frăţească, epoca misionară… Lăsaţi-mă să vă numesc câţiva din marii bărbaţi, şi apoi eu chiar le-am scris numele lor aici jos. John Wesley, George Withefield; el a fost cam prin 1739; Charles G. Finney, Dwight Moody, William Carey - mare misionar care s-a dus în India în 1773, David Livingstone la Africa de Sud. Vedeţi? Toţi aceştia, unii din cei mai mari oameni. Eu am o mulţime din acelea acolo, ai marilor bărbaţi care au trăit în acea dragoste frăţească, acel om negru, om alb, om maro, om galben, toate zidurile au fost sfărâmate şi acei bărbaţi s-au dus pe câmpurile de misiune. Dragostea frăţească, întinzând afară o mână la toate naţiunile de pretutindeni, şi aceasta s-a deschis înaintea lor încât ei puteau merge. O altă epocă a uşii deschise, deoarece ei nu puteau… Înainte de aceea ei nu o puteau face, papalitatea şi papii de la Roma şi aşa mai departe au ferecat-o încât ei nu puteau merge. Dar în epoca aceea uşile s-au deschis, deoarece El a zis că ea era epoca uşii deschise.

25 Ei au deschis multe uşi în epoca aceea. Uşa Evangheliei, uşa câmpurilor misionare, uşa care duce înapoi la Cristos. Şi toate s-au deschis în timpul acela. Şi voi puteţi vedea ce au făcut ei. Fraţii au făcut o slujbă măreaţă din ea.

Şi de la John Wesley, steaua după epoca Sardes, pe urmă a venit el trezindu-i din epoca Sardes, pentru ultimii o sută cincizeci de ani de misiune măreaţă (ca niciodată înainte) a acoperit întregul pământ. Gândiţi-vă la aceea! Fiecare naţiune de sub ceruri a auzit Cuvântul. Aceasta s-a sfârşit cu mulţi, mulţi, mulţi ani în urmă (Vedeţi?), dar nu Evanghelia, doar Cuvântul: „Litera omoară, dar Duhul dă viaţă.” Înţelegeţi?

26 Când am stat în Africa de Sud acolo pe platformă în acea zi, şi am văzut că acolo erau mii de mii stând afară acolo, mahomedani. Şi eu am întâlnit un mahomedan misionar şi acest mahomedan misionar a zis: „Oh, pentru acel suflet preţios.” Acum, omul acela a fost de ani şi ani, şi a adus un mahomedan la Cristos. Deoarece mahomedanii se trag din mezi şi perşi, şi legile lor nu se schimbă, sau nici nu se alterează. Când ei sunt mahomedani, ei sunt mahomedani pentru totdeauna.

Astfel, acolo ei au avut un suflet despre care vorbea acest frate, stând acolo afară în curtea din Pretoria, capitala Africii de Sud. Aceea-i sus în Free State, Free State, Statul Portocalelor şi acolo în Transvaal.

Şi noi ne-am dus la Capetown şi Bloemfontein, şi pe acel drum, şi ne-am întors sus prin Grahamstown, East London, şi apoi înapoi în Johannesburg din nou după ce noi am părăsit Capetown, şi am venit sus pe coastă.

27 În ordine, ultimul oraş la care ne-am dus era Durban, unde noi am adunat cei mai mulţi din băştinaşi. Acolo au fost o sută cincizeci până la două sute de mii de băştinaşi care şedeau afară acolo, mahomedani, băştinaşi, noi am avut… Ei trebuiau să-i ia pentru săptămâni peste… Triburile, mai mare decât Churchill Downs. A doua în mărime din lume. Londra a ajuns cea mai mare, Africa de Sud, şi Churchill Downs. Apoi ei au trebuit să-i îngrădească, deoarece ei au avut războiul tribal. Şi poliţia (două sau trei sute de gărzi) stătea afară acolo conducând pe fiecare din triburi în ţarcuri, aşa ca ei să nu se bată unul cu altul, şi să-i dezarmeze de suliţe, şi suliţe asagai, şi aşa mai departe, pe care ei le-au adunat, aşezându-se pe pământ acolo. Unul privea pe celălalt prin ţarc… şi războaiele tribale. Şeful lor îi adunase în… Cineva cu un evantai mare ventilându-i în felul acesta, şi reginele. Regina din Rhodesia a venit jos cu douăzeci şi şapte de căruţe, sau trenuri… Sau, căruţe pline de oameni din Rhodesia ca să participe la adunări şi un tren special a venit jos.

28 Domnul a făcut lucrări mari, minuni mari şi semne. Dar ce am găsit noi? Sidney Smith, primarul din Durban s-a dus afară în ziua aceea, eu am zis: „Ce are acel flăcău în

jurul gâtului?" Un om de culoare, aşa cum îl numin noi aici, rasa neagră. Acelora le-am predicat. Şi mulţi din ei nu purtau haine, deloc. Nici un lucru, bărbaţi sau femei. Astfel ei… El a avut un idol pe braţul lui, el a avut o bucată mică pe gâtul lui. Am zis: „Pentru ce sunt acele bucăţi pe gât?"

A zis: „Ei sunt creştini."

Am zis: „Creştini? Cu idoli pe braţele lor?"

El a zis: „Păi, acum, Frate Branham, eu… El este un Şonghai." A zis: „Eu pot vorbi limba lui." Am zis: „Noi doar vom conduce sus acolo, şi să vorbim cu el. Cheamă-l oricum vrei tu. Doar vorbeşte-i ca şi cum l-ai întreba orice întrebare. Eu îl voi întreba, apoi îţi spun ce a zis."

29 Astfel, am zis: „Ce faci, Thomas?" L-am numit Thomas, deoarece am crezut că era un nume bun care i se potrivea. [Adunarea râde.] Şi eu am zis: „Ce mai faci Thomas?" Şi el s-a uitat la mine, şi i-am spus:„Eşti tu un creştin?"

„Da," el era un creştin.

Şi am zis… Oh, desigur el nu mă cunoştea. El niciodată nu a… Cu nici unul din ei nu ne-am văzut încă. Aşa că am zis: „Ce faci tu cu acel idol."

El: „Oh, tatăl lui l-a avut." Vedeţi, acesta era dumnezeu. Înţelegeţi?

Şi am zis: „A făcut… Tatăl tău l-a avut." Am zis: „Bine, acela nu este un motiv ca tu să-l ai. Tu eşti un creştin. Tu nu s-ar cuveni să-l ai."

El a zis: „Păi, într-o zi leul s-a luat după tatăl lui, şi el a făcut un foc micuţ şi a zis rugăciunea vraciului care i-a spus-o peste acest idol, şi idolul a alungat leul." Animalele ucid o mulţime din ei acolo.

30 Şi am zis: „Priveşte, aceasta nu era rugăciunea care ţi-a spus-o vraciul. A fost focul care a alungat leul." Am zis: „Leii se tem de foc." Şi am zis: „Ca creştin, Thomas, tu nu ar trebui să porţi aceea. Tu nu ar trebui să ai nimic de a face cu el."

Şi el a zis: „Oh, bine," a zis el: „dacă amoyah…" Aceea-i o forţă nevăzută: „Dumnezeul nostru pe care noi nu-L vedem." „Amoiah" înseamnă ceva: „o forţă ca vântul." A zis: „Dacă amoyah [Duhul] dă greş, acesta nu." Aşa că el le-a purtat pe amândouă. Dacă unul nu lucra, celălalt o făcea. Acum, aceea-i puterea creştinismului. Hm. Da. Oh, vai.

31 Dar apoi în acea după-amiază când Duhul Sfânt a venit jos în adunare în trib şi a început să descopere secretele inimilor, după ce am luat Scriptura.

Cam o oră, unde într-adevăr mi-a luat cincisprezece minute, deoarece ei au avut cincisprezece interpreţi diferiţi pentru ca aceasta să meargă până la capăt. Deci eu am vorbit cam aşa: „Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu"; şi acesta unul a zis: „ba, ba, ba, ba, ba"; acest unul: „glo, glo, glo, glo"; şi apoi: „um, um, um," în felul acela; toate interpretate însemnau: „Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu." Şi eu am însemnat ce am zis la sfârşit. Eu nu aş fi ştiut unde eram, şi apoi am aşteptat până ce ei au terminat.

32 Şi apoi, când s-a întors, am zis: „Acum, misionarii v-au spus despre un ISUS care a venit să vă mântuiască? " Să fi putut vedea cum se uitau unul la altul, ştiţi voi, triburi diferite, şi de-a lungul în sus şi în jos, în felul acela. Am zis: „Misionarul v-a spus aceea. Dar acel misionar… În citirea acestei Cărţi, aţi văzut acolo unde El era un Vindecător puternic şi a zis că El ar trăi în jos de-a lungul epocilor în oameni până când El vine din nou? 'Lucrările pe care le fac Eu le veţi face şi voi.' Voi care aţi acceptat pe Cristos cândva ca Salvatorul vostru, cu acele bucăţi pe care le purtaţi, v-ar place să vedeţi pe Isus venind înapoi sus aici astăzi şi să umble printre oameni şi să facă acelaşi lucru pe care l-a făcut când era El aici pe pământ?"

Oh, toţi din ei: „Sigur." Ei au vrut să vadă aceea. Voi vedeţi? Ei au vrut aceea.

Am zis: „Atunci, dacă El va face asta, să ne folosească să facem acelaşi lucru pe care l-a făcut când El era aici pe pământ, veţi crede Cuvântul Lui?"

„Oh, sigur." Voi vedeţi, mahomedanii şezând afară acolo…

33 A doua persoană de pe platformă era o femeie mahomedană. Duhul Sfânt vorbea, eu însumi am zis femeii, am zis: „Acum, tu şti că eu nu te cunosc, eu nici nu pot să vorbesc limba ta." Şi ea a admis aceea.

Ea a avut un punct roşu între ochii ei, aici, care însemna că ea era o mahomedană graţioasă. Deci, am zis: „Bine, acum, cât despre vindecarea ta, eu nu te pot vindeca. Înţelegi ce am spus în mesajul din această după-amiază?”

Şi ea a răspuns traducătorului mahomedan care … Ea era o indiancă. A zis: „Da, a înţeles. Ea a citit Noul Testament.” Oh, da.

Vedeţi, şi ei cred în Dumnezeu. Şi ei sunt din sămânţa lui Abraham. Înţelegeţi? Dar a zis… Atunci ea a crezut în Dumnezeu, dar ea a crezut că Mahomed era profetul Lui. Şi noi credem că Isus era Fiul Lui. Vedeţi? Astfel el a zis: „Oh, ea a crezut pe Dumnezeu.”

34 Şi am zis: „Atunci dacă tu cunoşti Vechiul Testament şi ştii ce a făcut Dumnezeu în vremurile străvechi prin oameni, atunci Isus, Cel pe care noi îl chemăm Cristosul a fost Profetul-Dumnezeu. Da, ei L-au ucis. Tu crezi că ei nu au făcut-o, pentru că voi aţi zis că El s-a dus pe un cal alb şi a călărit departe. Aceea-i ceea ce aţi fost învăţaţi de către preoţii voştrii, că El de fapt nu a fost niciodată ucis. Acum… Şi că El a murit de o moarte normală altundeva, ani mai târziu.”

„Tu crezi aceea. Dar acest Isus, conform cu Noul Testament, El a murit şi a înviat din nou, şi a trimis Duhul Lui înapoi peste Biserica Lui.” Acum, voi le aveţi. Înţelegeţi? Aceea-i exact despre ceea ce a provocat acel mahomedan pe Billy Graham (Vedeţi?), acelaşi lucru, aceleaşi principii.

Am zis: „Acum, dacă… Mahomed niciodată nu v-a dat o făgăduinţă, dar Isus ne-a dat o promisiune, că aceleaşi lucrări pe care El le-a făcut şi noi le vom face. Acum, aminteşte-ţi, El a spus în sfântul Ioan 5:19, 'Eu nu fac nimic până ce Tatăl îmi arată.'” Am zis: „Acum, dacă Isus va veni şi să-mi arate care este necazul tău, sau pentru ce eşti tu aici, îţi spune care este rezultatul tău, care este trecutul tău, şi care va fi viitorul tău, şi dacă El poate să-ţi spună care este viitorul tău... trecutul tău, desigur tu vei crede care va fi viitorul tău.”

Ea a zis prin traducător: „Asta-i adevărat.” Vedeţi?

Şi eu am spus: „În ordine, fie ca El s-o facă.”

35 Şi toţi din acei mahomedani doar s-au ridicat, privind, ştiţi voi. Şi când Duhul Sfânt a zis: „Bărbatul tău este scund, om de statură grea cu mustaţă neagră. Tu ai fost la un doctor cam cu trei zile în urmă.” A zis: „Tu ai doi copii. El ţi-a făcut o examinare pentru femei. El a zis că tu ai un chist în pântece.”

Ea a privit jos şi şi-a plecat capul. Ea a zis: „Asta este adevărat.”

Şi am zis: „Acum, dacă tu ai citit Noul Testament, este aceea asemănător cu ce Isus a spus femeii de la fântână?”

„Acela este adevărul.”

Şi am spus: „Bine, cum de tu ai venit la mine, un creştin. De ce nu te-ai dus tu la profetul tău Mahomed?”

Ea a zis: „Eu cred că tu mă poţi ajuta.”

Şi am spus: „Eu nu te pot ajuta, dar dacă tu vei accepta pe acest Isus care este aici acum, care cunoaşte viaţa ta, şi cunoaşte totul despre tine, El te va ajuta.”

Ea a zis: „Eu accept pe Isus ca Salvatorul meu.”

Ceea ce a şi făcut. Aceea a fost. Zece mii de mahomedani au venit la Cristos în acea după-amiază. Vedeţi? Cam de treizeci de ani pe câmpul misiunii şi a întors unul acolo prin literatură, unde în cinci minute au venit zece mii prin Evanghelia care a fost manifestată.

36 Dumnezeu niciodată nu ne-a spus să zidim biserici. Niciodată nu ne-a spus să facem şcoli. Ele sunt în regulă, spitalele şi aşa mai departe. Dumnezeu ştie că noi avem nevoie de ele. Acesta este programul Lui. Dar însărcinarea Bisericii era să predice Evanghelia. Dar noi dăm broşuri, literatură din Asbury, acum, acesta-i cel mai frumos loc sus aici care… Dumnezeu să binecuvânteze pe acei oameni. Acel colegiu mic metodist aici la Wilmore, Kentucky, este unul din cele mai gingaşe locuri spirituale din lume, presupun, în timpul acesta. Ei sunt oameni minunaţi.

37 Şi eu veneam jos din… Am uitat. A fost Rhodesia, dar nu ştiu numele oraşului, Billy, îţi aminteşti tu? [Billy Paul zice: „Salisbury.”] Salisbury, asta-i corect. New Salisbury. El

este în memoria mea. New Salisbury, Rhodesia…

Şi noi veneam jos din Rhodesia, şi am văzut un paşaport american la un băiat şi trei fete, când coboram de la bordul avionului. Şi am păşit sus spre ei şi am zis: „Bună." Am zis: „Eu văd că voi aveţi paşapoarte americane."

El a zis: „Tu vorbeşti engleza?"

Eu am zis: „Da. Eu sunt un american."

El a zis: „Bine, asta-i minunat."

Eu am zis: „Sunteţi în călătorie?"

El a zis: „Nu, noi suntem misionari."

Am zis: „Oh, ce frumos. Desigur, bucuros să te întâlnesc. De unde veniţi? De la ce biserică? Sau sunteţi cu o organizaţie, sau doar pe cont propriu?"

El a zis: „Nu, noi suntem metodişti. Noi suntem din Wilmore, Kentucky."

Am zis: „Aceasta este aproape de spatele curţii mele, acasă."

A zis: „Nu aţi fi acel Frate Branham de sus de aici?"

Am zis: „Da, domnule, este corect." Şi aceea l-a vindecat chiar acolo (Vedeţi?), el nu ar mai fi spus nimic. Şi eu am văzut atitudinea pe care a luat-o el, am privit dincolo la acele fete. Ele s-au uitat una la alta în felul acela. „Doar un moment, fiule." El nu era decât un băiat. „Mi-ar place să vorbesc cu voi toţi doar un moment despre principii, aşa cum noi toţi suntem creştini, şi suntem aici pentru o cauză măreaţă. Eu vreau să vă întreb pe voi cele trei fete, şi pe tine, tinere, poţi tu în Numele Domnului Isus - voi aţi zis că aţi fost aici de doi ani. Puteţi voi să puneţi un deget pe un suflet pe care voi l-aţi câştigat pentru Domnul? Un suflet?" Ei nu o puteau face nici un sunet.

Am zis: „Eu nu vreau ca să rănesc simţămintele voastre, deloc, eu chiar apreciez ceea ce voi faceţi. Dar voi fetelor s-ar cuveni să fiţi acasă ajutând-o pe mămica voastră la vase. Aceea-i exact corect. Voi nu aveţi nici o treabă aici. Asta-i exact."

38 Şi nimeni nu are vreo treabă în a merge pe câmpuri, numai dacă au primit Duhul Sfânt şi predicarea Puterii cu demonstraţie, deoarece acela-i singurul lucru care va mişca vreodată pe oameni. Şi priviţi ce arătare aveţi voi acum, şi de toate. Aceasta-i pentru că Evanghelia adevărată nu le-a fost predicată. Ea le-a fost dată lor doar în formă de Cuvânt. Păi, vedeţi ce este aceea? Aceasta este continuarea la cei scăpaţi din epoca lui Luther, care a dat lumii presă liberă (Este corect.), sau Biblii în mod liber.

39 Acum, acum epoca, epoca măreaţă. Să începem. Cred că noi suntem la… Acela era salutul, al 7-lea verset, prin…

> *… către… Filadelfia scrie-i; Aceste lucruri le zice Cel ce este sfânt, Cel ce este adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide şi nici un om nu închide, şi închide şi nici un om nu deschide;*

Un citat pe deplin, nu-i aşa? Eu voi reveni la aceea doar într-un minut, deoarece aceasta se aplică mai departe aici în Scripturi.

> *Eu cunosc faptele tale: Iată, Eu am pus înaintea ta o uşă deschisă şi nici un om nu o poate închide, căci tu ai puţină tărie şi ai ţinut Cuvântul Meu, şi nu ai negat Numele Meu.*

Acum, acum, priviţi timpul venirii Lui acum, după marea mişcare misionară despre dragostea frăţească care a cuprins toate naţiunile, ca să ducă ceea ce ei au avut (Nimic împotriva acesteia, a literaturii, oricât de multe sunt), în diferite părţi ale lumii. Acum Biserica denominaţională s-a întors înapoi la educaţie, din nou la fapte (Vedeţi?), mergând înapoi.

După ce marea denominaţiune s-a ridicat, Isus a pus o uşă deschisă. După ce Epoca Wesleyană s-a maturizat şi Biserica metodistă a fost stabilită pe pământ, crescând şi prinzând rădăcini, făcând o biserică măreaţă (care este cea de astăzi, una din cele mai măreţe dintre bisericile protestante). Şi în timpul acela, lucrul care s-a întâmplat atunci, era Isus care a pus o uşă deschisă pentru Biserică, înainte ca ei să intre în Epoca Laodiceană.

40 Motivul că spun aceasta în acest fel, este aşa ca voi să puteţi vedea ceea ce am

vrut să spun prin suprapunere. Înţelegeţi? Aceasta este de la epoca misionară până la uşă. Dar, voi vedeţi, El le-a spus că El are cheile lui David, şi aşa mai departe. Dar aici El a spus că El a pus înaintea Bisericii acum… După ce epoca misionarismului şi Withefield, şi toţi aceştia ceilalţi şi Finney şi Sankey şi Moody, în jos (Moody fiind unul din ultimii), a venit jos la… Acum, El a pus o uşă deschisă înaintea Bisericii. Oh, aici este unde voi trebuie să priviţi acum. Aceasta este chiar între Filadelfia şi Laodicea, cuplarea.

41 Isus este Uşa. Acum, dacă veţi întoarce cu mine la Ioan 10:17, să întărim aceasta acum pentru a fi siguri… Mulţi din voi vor crede, şi atunci cineva va zice: „Bine, eu niciodată… El pur şi simplu a spus-o.” Mi-ar place doar s-o citesc. Ioan, capitolul al 10-lea şi al 12-lea verset. Ioan 10:17. În ordine, noi citim aceste cuvinte. Vă cer scuze, Ioan 10:7; nu cu 17.

Atunci Isus a zis către ei: Adevărat, adevărat, vă spun, Eu sunt uşa ţarcului.

Aceea-i înapoi la binecuvântări. Cum ajungem noi în Cristos? Ce este El? Ţarcul. Întotdeauna m-am întrebat cu privire la aceea. Ce? Ar putea El fiind un om să fie o uşă? Acum, dincolo în ţările răsăritene acolo, eu am aflat într-o zi, când am observat că păstorul în timpul nopţii, el ia toate oile înlăuntrul ţarcului, le conduce printr-o uşă. Şi apoi când el le pune pe toate acolo, le numără pe toate ca să vadă dacă fiecare este înlăuntru. Apoi el însuşi se aşează jos sub uşă. Nimic nu poate intra la oi, sau vreo oaie să poată merge afară, fără a trece peste el. Astfel Isus este Uşa (Vedeţi?), a staulului.

42 Şi eu călătoream într-un Jeep britanic, şi am spus unui flăcău, am zis: „Aceia sunt…” Păstorii vin jos prin oraş, şi un fluierat a răsunat, fiecare a apăsat pe frânele lor. Şi m-am gândit: „Care-i problema?” Şi era un păstor care trecea prin oraş cu oile lui.

Acum, dincolo în est nu este ca şi aici. Ei îşi pun bunurile lor afară lângă case în locurile de vânzare. Şi acolo sunt mere şi pere şi fel de fel de fructe şi struguri, doar legate sus frumos, legate de-a lungul drumului pe raft în felul acela, descărcate. Şi fiecare din vânzătorii care stăteau acolo şi încercau să vă tragă înăuntru ca să cumpăraţi unele din fructele lor şi lucruri.

43 Păi, acest păstor, el a început de jos de la acea stradă principală. Mi-am zis: „Frate, de aici vine gălăgia. Eu voi sta sus şi o voi privi.”

Şi fratele care era cu mine a zis: „Tu vei fi surprins, Frate Branham. Priveşte!” Totul s-a oprit. Păstorul a păşit înainte, nu a dat nici o atenţie, fiecare oaie urmându-l cu exactitate. L-a urmat. Dacă el făcea o urmă în felul acesta şi s-a întors, fiecare... oaia care era drept în spatele lui a făcut o urmă, următoarea l-a urmat, următoarea l-a urmat, drept în jos, şi făcea acea întorsătură.

Oh, acela-i felul cum urmăm noi Păstorul. Este corect. Mergea drept în jos prin mijlocul străzii ca să ajungă într-o oarecare măsură jos la celălalt capăt, şi oile acelea urmându-l doar ca un câine. Ele au privit acolo şi au privit la acele bunuri, dar ele au urmat păstorul. Oh, îmi place aceea. Vedeţi? Am zis: „Oh frate, aş fi dorit ca să pot vorbi acea limbă. Aş fi predicat chiar acum.” Acolo sunteţi. Da, ele nu s-au întors nici la dreapta nici la stânga, ci au stat drept după păstor.

44 Aceea-i ceea ce a făcut Biserica de-a lungul timpului încoace, urmându-l pe Păstorul, Duhul Sfânt care ne conduce la Viaţă Eternă; nu întorcându-ne din cauză că aceasta este o mare biserică înflorită şi asta are mai mulţi aşa-şi-aşa doctori, şi aşa-şi-aşa în felul acela; ci staţi drept cu Păstorul. Dacă păstorul mergea, oile îl urmau. „Oile Mele cunosc Glasul Meu şi ele nu vor urma un străin.” Este corect. Păstorul acela cunoaşte behăitul şi orice altceva care le face pe acele oi să se comporte.

Apoi când am ieşit din oraş, următorul lucru a fost acesta. Am văzut un câmp afară acolo, şi câţiva bărbaţi şezând pe acolo. Ei aveau măgari şi vaci şi porci, şi oi, capre şi de toate, afară acolo, şi am zis: „Bine, ce sunt acei flăcăi afară acolo?”

El a zis: „Păstori.”

Şi am zis: „Un păstor crescând măgari?”

Şi el a zis: „Da, domnule.”

„Bine,” am zis: „eu credeam că un păstor se referă numai la oi.”

El a zis: „Nu. Păstorul este un păzitor, crescător de vite. Şi acolo în ţara ta ei se

numesc cowboys şi lucruri ca acelea."

Am zis: „Oh, înţeleg. Un păstor este un păzitor."

„Da."

„El păzeşte turmele."

„Este corect."

El a zis: „Lucrul ciudat este în timpul nopţii unde voi…" Aceasta-i izbitor. Tu fiind un slujitor, eu s-ar cuveni să-ţi spun ceva. El a zis: „Când timpul nopţii vine… Aceasta este adevărat că el păstoreşte pe fiecare din ele; le conduce în jur, şi le ajută, şi vede că ele au lucruri bune de-a lungul zilei. Dar când timpul nopţii vine, toţi catârii şi măgarii şi cămilele, şi orice are el, este lăsat în câmp. Dar el se învârte în sus cu oile şi le duce în ţarc."

45 „Oh," am zis: „Doamne, fă-mă o oaie, orice ai vrea tu." Înţelegeţi? „Căci când timpul nopţii vine vreau să merg înăuntru în ţarc, să intru pe uşă, să vin prin uşă." Ioan 17:7 aici… Sau El a zis: „Eu sunt…" Sau Ioan 10:7, mai degrabă. Eu sunt uşa ţarcului. Toţi cei care au venit înaintea Mea sunt hoţi şi tâlhari, dar oile nu ascultă de ei. Eu sunt Uşa: dacă intră cineva prin Mine, el va fi mântuit, şi va intra şi ieşi şi va găsi păşune.

Acum: „Eu am pus înaintea acestei Biserici, între Epoca Filadelfiană şi Epoca Laodiceană, o uşă deschisă." Oh, aţi înţeles acum? Şi aveţi voi gândirea voastră învelită pe adevăratul rezultat bun şi solid? Ascultaţi acum; aceasta este bună. Eu vă spun; aceasta este miere în stâncă, scoţând mărgăritarele afară şi să le lăsăm să strălucească.

46 „Eu sunt uşa staului." Ce este uşa aceea care a fost pusă acolo? Să mergem înapoi în mintea noastră şi de la acea epocă misionară a metodiştilor, care au cutreierat ţara cu mesajul sfinţirii; Luther, prin neprihănire. Wesley a venit înainte cu mesajul despre sfinţire. Şi la sfârşitul epocii metodiste, la sfârşit, când ea a prins rădăcini şi a început să vină într-o mare organizaţie… Şi când vreo biserică…

Acum, ascultaţi, asta-i tare, dar eu vreau ca cineva să-mi arate oriunde, prin a aduna din istorie… Orice biserică pe care Dumnezeu a ridicat-o cândva să vină sus pe calea de la Cincizecime fără vreo organizaţie; şi de îndată ce ea s-a organizat, ea a murit şi niciodată nu s-a mai ridicat din nou. Oh, comunitatea a continuat, dar ei niciodată nu au mai avut vreo trezire. Trezirea lui Luther niciodată nu s-a mai ridicat şi nici trezirea metodiştilor nu s-a mai ridicat vreodată. Şi nici trezirea penticostală nu se va mai ridica vreodată. Nu, domnule. Ei s-au organizat, căci Dumnezeu a zis, în Epocile Bisericilor, că El urăşte acel lucru, învăţătura nicolaiţilor.

47 Acum amintiţi-vă, noi nu vorbim împotriva nimănui. Oamenii buni sunt împrăştiaţi peste tot. Oile lui Dumnezeu sunt în toate acele locuri afară acolo. Este adevărat. Este corect. Metodişti, baptişti, orice sunt ei, ei sunt oamenii lui Dumnezeu iar dacă ei sunt născuţi din nou din Duhul lui Dumnezeu, ei sunt oameni ai lui Dumnezeu; dar organizaţiile i-au exploatat. Şi trimit scrisori de la metodişti la baptişti, la Campbelişti şi aşa mai departe, până ce ei uzează scrisorile, doar trimiţându-le din loc în loc.

48 În ordine, cum a zis Domnul acum, la sfârşitul acestei epoci: „Eu sunt uşa ţarcului." Acum, în ce împrejurări a deschis Isus uşa, doar între acele două epoci. O mie nouă sute şase, aproape când epoca metodistă şi Dwight Moody, şi aceia, au ieşit de pe scenă, acolo a venit o străpungere a oamenilor primind Duhul Sfânt, vorbind în limbi, şi alte lucruri au venit înapoi în Biserică. Asta-i corect, cam în jurul lui 1906, înainte acolo.

În ordine, ce s-a întâmplat atunci? După aceea a venit înainte, primul lucru pe care-l ştiţi, ei au organizat Consiliul General în care au intrat, acum se cheamă Adunările lui Dumnezeu (Vedeţi?), din Biserica aceea care s-a cuplat acolo. Şi ce s-a întâmplat atunci? El a aşezat o uşă deschisă, o uşă deschisă.

49 Acum hai s-o citim chiar acum, priviţi aceasta cuvânt cu cuvânt, tocmai felul cum o aduce El. Vedeţi? „Iată…" Să vedem:

… nici un om nu închide;…

… am pus înaintea ta o uşă deschisă,…

Aceasta este pe partea cealaltă:

Eu cunosc faptele tale: Iată, eu am pus înaintea ta o uşă deschisă, şi nici un om nu o poate închide:…

O uşă deschisă, ce era ea? Ea era Descoperirea Supremă a Dumnezeirii lui Isus Cristos, nu fiind o a doua persoană a trinităţii, ci ca fiind Dumnezeu, Însuşi, făcut trup, locuind printre noi. Şi descoperirea…

Acum, dacă observaţi, doar într-un minut, haideţi să citim puţin mai departe:

… o închide:… tu ai puţină tărie … şi nu ai negat Numele Meu.

Dacă atunci când s-a vorbit despre Nume în urmă atunci în epoca aceasta aici, Numele lor s-a pierdut; şi Luther a venit afară cu un nume că el trăia şi era mort (Este asta corect?), Tată, Fiu şi Duh Sfânt. Aici vine din nou Numele lui Isus între aceste două epoci aici, la mijloc, uşa deschisă. Acum, aceasta este o descoperire, ce era El, Dumnezeirea, descoperirile Dumnezeirii Lui.

50 Acum, aceea este ce El a descoperit tocmai la prima epocă a bisericii. Acum priviţi. Aşa cum Ioan a văzut stând cele şapte sfeşnice de aur, El a stat cu mâinile Lui afară. Aici este primul sfeşnic, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea, al şaselea, al şaptelea, cu mâinile afară în formă de cruce. El a zis: „Eu sunt Alfa şi Omega." Cu alte cuvinte: „Eu voi fi suprem în prima, Eu voi fi suprem şi la sfârşit." Lumina răsare în est şi apune în vest. Acesta a fost un timp mohorât şi întunecos. „Dar va fi lumină în timpul de seară." Aceeaşi putere a Evangheliei care a răsărit aici la o mână în est, a strălucit peste, acum, la vest de cealaltă mână, Alfa şi Omega. „Eu sunt de la A la Z," în mâna Lui. Voi o pricepeţi?

51 Acum, ce a făcut El în capitolul întâi din Apocalipsa? El a descoperit Dumnezeirea Lui Supremă la prima Biserică la Efes. Este corect? Bine, acum, observaţi, la fiecare din aceste biserici care au fost până aici, El Însuşi s-a descoperit într-o singură Dumnezeire în forma Lui glorioasă; dar la această ultimă, El devine Z, înapoi la începutul original din nou (Vedeţi?), Cel dintâi şi Cel de pe urmă; Prima epocă, acum ultima epocă. Căci El a zis: „Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă."

Dar voi ziceţi: „Cum s-a întâmplat aceea? Ce ins a pus aceea înainte?" Aceasta era o descoperire. Mulţi din voi aţi primit-o, deoarece a Lui în… Eu urmează să zic ceva aici. Priviţi. Întreaga Lui Biserică este zidită pe propriile Sale descoperi divine. Este acest fapt corect? Dacă nu credeţi asta, să întoarcem la Matei 16:18. Veţi vedea doar într-un minut, că întreaga descoperire este zidită pe El Însuşi; întreaga Lui Biserică este zidită pe Descoperirea despre El Însuşi.

Acum, să începem aici la… Să începem, aş zice cam de la al 14-lea verset:

Apoi ei au zis, Unii zic: Tu eşti Ioan Botezătorul:…

[Întrebarea era…]

Isus, a zis pe… coasta Cezareii lui Filip, şi a întrebat pe ucenicii Lui, zicând, Cine zic oamenii… sunt Eu, Fiul omului? [Al 13-lea verset. Şi acesta-i 16:13. acum.]

Şi ei au zis,…

52 Acum, priviţi, aici este primul loc unde Isus a vorbit despre Bisericii vreodată, şi în Apocalipsa este ultimul.

Şi el a zis, Unii zic … Tu eşti Ioan Botezătorul: şi alţii, Ilie: şi ceilalţi, Ieremia, şi alţii, sau unul din profeţi.

El a zis către ei, … [întregul grup]*… Dar cine ziceţi voi că sunt Eu?*

Şi Simon Petru a răspuns şi a zis, Tu eşti Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu. [Oh, Doamne.]

Şi Isus a răspuns şi a spus către el, Binecuvântat eşti tu, Simone, Barjona:… carnea şi sângele nu ţi-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Oh, vai: „Tu nu ai primit aceasta doar într-un seminar. Nu există nici altă cale ca tu să o primeşti, Simone, fiul lui Iona. Singura cale ca tu s-o primeşti era o Descoperire spirituală care ţi-a fost descoperită din Cer, că EU SUNT EL." Isus a zis: „Dacă voi nu credeţi că Eu sunt El, veţi muri în păcatele voastre. EU SUNT ACELA."

Eu îţi zic ţie… tu eşti Petru… pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea; şi porţile iadului nu o pot birui.

Ce este aceasta? Spiritual, spiritual, Adevărul spiritual. Cuvântul Domnului.

53 Acum, noi aflăm că în această descoperire mare pe care Dumnezeu a dat-o Bisericii din aceste zile din urmă aici, că Dumnezeu Însuşi trimite şi descoperă uşa deschisă între cele două epoci. Ea nu era în Epoca Laodiceană; nici nu era în celelalte epoci, Epoca Filadelfiană; dar era între, cuplarea, deoarece… Eu o voi dovedi doar puţin mai departe şi voi o veţi înţelege. Vedeţi? Noi o vom atinge, doar aşa de sigur aşa ca voi să nu vă puteţi ţinea de la a vedea aceasta, dacă voi doar vreţi s-o vedeţi. Înţelegeţi? În ordine.

54 Acum, descoperirea despre El Însuşi este unde El şi-a zidit Biserica Lui. Câţi ştiu aceea ca fiind adevărată? [Adunarea: „Amin.”] El şi-a zidit Biserica Lui peste descoperirea despre El Însuşi. În ordine. Acum, ce a zis El? „Nimeni nu o poate închide.”

Eu cunosc faptele tale: Iată, Eu am pus înaintea ta o uşă deschisă…

Ce este uşa deschisă? Descoperirea Dumnezeirii Supreme a lui Isus Cristos. Ce a zis El aici către prima biserică în urmă aici, la această epocă? El a zis: „Eu sunt Cel ce era, Care este, şi va veni. Eu sunt Primul şi Ultimul. Eu sunt Cel Atotputernic.” El a zis asta între timpuri diferite, arătându-şi Dumnezeirea la această biserică dintâi. El vine aici în ultima epocă a bisericii, El a zis: „Eu am pus o uşă deschisă.” Dacă voi vreţi să vedeţi Descoperirea, aici este ea, unde El şi-a zidit Biserica Lui, este înapoi la Descoperirea a ceea ce este El. Într-adevăr.

55 Priviţi. Când Abraham a făcut un legământ, sau Dumnezeu a făcut un legământ cu Abraham, în ziua aceea în care El a zis: „Cum vor fi aceste lucruri, văzând că eu sunt bătrân, şi moştenitorul meu este acest Eliezer din Damasc, slujitorul pe care îl am aici?” A zis: „Eu sunt bătrân, şi Tu mi-ai promis un copil. Cum o vei face Tu? Cum se va face asta?”

Şi amintiţi-vă el s-a dus să doarmă. Un somn adânc a căzut peste el, aşa cum se întâmplă cu fiecare om. Moartea. Şi apoi el a observat, înaintea lui un cuptor fumegând; orice păcătos merită să meargă în iad. El a ucis o fiară, o juncană, o capră, un berbec, şi o turturică şi un porumbel. El nu a separat turturica de porumbel. Şi apoi această luminiţă albă a venit înainte acolo, şi s-a plimbat printre acele bucăţi de animale tăiate, confirmând legământul cu Abraham.

56 Acum, în Japonia, dacă se întâmplă să fie o persoană japoneză aici, voi ştiţi cum au făcut ei un legământ în Japonia. Ei aruncă sare unul peste celălalt. Au un mic ulcior de sare şi şed jos acolo. Ei discută: „Vei face tu aşa-şi-aşa?” „Da, eu voi face aşa-şi-aşa.” Apoi ei fac un legământ, şi iau ceva sare, şi o aruncă pe unul, deoarece sarea este un păstrător de gust. Vedeţi? În ordine. Ei aruncă sarea unul peste celălalt. Acela-i un legământ.

În America, cum facem noi un legământ aici, noi zicem: „Bine, vei face tu un lucru anume?” „Eu voi face un lucru anume.” Şi primul lucru cel ştiţi, noi ne strângem mâna unul celuilalt. „Această strângere de mână.” Este un legământ.

57 Dar în Răsărit când se face un legământ, se scrie ceva. Şi ei scriu un contract, şi ei ucideau o fiară, în timpul lui Abraham. Ei despicau acea fiară, şi stăteau între ea, scriau acel contract şi îl rupeau în felul acela. Unul lua o bucată, şi unul cealaltă. Şi apoi ei făceau un jurământ ca trupurile lor să fie ca şi fiara moartă, dacă ei omiteau să ţină acel contract. Şi acum, singura cale în care acest contract poate fi vreodată… Voi nu-l puteţi duplica. El trebuia să vină drept înapoi exact cu acelaşi lucru, cuplate laolaltă.

58 Acum, ce arătase Dumnezeu lui Abraham, ce urma El să facă? Aceea era ceea ce El urma să ia, Sămânţa lui Abraham, prin Isaac până la Isus. Şi El l-a luat la Calvar, şi acolo El l-a rupt; El a rupt Duhul din El, departe de trup. El a înviat trupul, şi L-a pus să şadă la mâna dreaptă a Majestăţii în Cer şi a trimis Duhul Sfânt Bisericii. Acela-i Legământul lui Dumnezeu, l-a rupt, noi am primit Duhul, El are Trupul. Şi când el vine înapoi împreună, Duhul care era în noi se va uni cu El ca Mireasă. Amin. Nu vreo denominaţiune agăţată de El, nu, deloc. Nu, domnule. Aceasta-i naşterea completă a Duhului Sfânt neamestecat. Asta-i tot. Acela-i legământul.

59 Acum, acum, noi aflăm că El a zis: „Eu am pus înaintea ta o uşă deschisă şi Mie nu-mi pasă câte organizaţii făcute de om vin sus, sau denominaţiuni, nici măcar porţile iadului nu o pot închide.” Singura cale să o bată: aparţineţi la ea, asta-i tot. Voi nu puteţi adera la ea, aşa că voi trebuie să fiţi născuţi în ea. Corect. De aceea, nu există nimeni care să poată opri Mesajul acela al Dumnezeirii Supreme şi al botezului în

Numele lui Isus Cristos. Porţile iadului nu vor birui niciodată acest Mesaj.

Voi ziceţi: „Cum ştii că aceasta este corect?” Este exact cu Cuvântul, nimeni altcineva nu poate zice nimic despre asta. Exact. Este Cuvântul. Nu există vreun loc unde cineva să fie botezat în numele de Tată, Fiu şi Duh Sfânt.

60 Acest mare sfânt Pavel, îngerul din Efes, care a însărcinat ca fiecare persoană care nu a fost botezată… Nu contează cât aţi fost botezaţi, dacă voi nu aţi fost botezaţi în Numele lui Isus Cristos, El v-a însărcinat să veniţi şi să fiţi botezaţi încă o dată în Numele lui Isus Cristos. El a zis: „Dacă un înger din ceruri vine învăţând orice altceva, să fie blestemat.”

Astfel voi puteţi vedea în ce scop vine îngerul în această zi din urmă, ce fel de Mesaj va avea, când el soseşte. Noi putem fi conduşi sus la el. Dar eu vă spun: când el vine, el va predica Botezul în Numele lui Isus Cristos. Dacă voi nu o credeţi, [Fratele Branham bate de două ori pe Biblie.] veniţi în jurul meu mâine seară şi lăsaţi-mă să vă arăt din Scriptură. El cu siguranţă o va face. Şi tăierea împrejur a inimii şi minunile divine şi lucrări de puteri, doar aşa cum ei au avut în ziua Cincizecimii… Adevărata binecuvântare originală de la Cincizecime va veni drept înapoi la acea rămăşiţă mică ca s-o ducă sus acolo. Contractul acela va fi pur şi simplu exact aşa cum acesta era rupt în primul loc.

61 Oh, eu Îl iubesc! Eu sunt aşa de bucuros, aşa de bucuros, eu nu o pot exprima destul de tare. Eu sunt bucuros căci pot să spun că eu sunt unul din ei. Eu sunt aşa de bucuros! Eu doar doresc ca şi fraţii mei să fie tot aşa.

Aş fi dorit ca eu să pot avea pe fraţii şi surorile mele afară aici, prietenii mei prieţioşi din lume, ca să vadă acest lucru măreţ. Eu aş fi vrut în seara aceasta… Dumnezeu ştie aceasta. Eu am un băieţel, Iosif, ca să-l cresc şi o fetiţă, Sarah, şi Rebeca, şi o soţie scumpă pe care nu mi-ar place să-i părăsesc. Dar dacă eu aş şti că fraţii mei şi oamenii pe care eu îi cunosc în această lume, ar putea accepta aceea şi vor crede asta, să fie umpluţi cu Duhul Sfânt, eu aş fi gata să merg chiar acum. Asta-i exact corect. Vedeţi? Oh, dacă aş putea doar… Dacă le vorbiţi generos, ei trăiesc cu impresia că voi încercaţi să le spuneţi ceva exagerat. Şi există numai un lucru să-l faceţi; este să staţi drept cu Cuvântul şi să-l presaţi jos acolo. Asta-i chiar exact. Staţi drept cu El. Oh, cum Îl iubesc pe El!

62 O descoperire despre El Însuşi, Dumnezeirea Lui Supremă. Ce a făcut El cu ea? Eu nu o pot părăsi, cumva. El a descoperit-o în Biserica din Efes. Este asta corect? Şi aceea era când Lumina s-a rupt întâi ca să strălucească, lumina creştină. Este asta corect? Epoca Duhului Sfânt a început chiar la Efes.

Şi profetul a zis: „Acolo va veni o zi care nu va fi nici zi nici noapte, dar în timpul serii lumina va veni înapoi din nou.” Voi o înţelegeţi? Vedeţi, această zi de întuneric, a venit de-a lungul până la aceasta aici. Întuneric, organizaţii şi de toate. Dar în zilele din urmă, aici, jos aici, El va pune o uşă deschisă. Isus a zis: „Eu sunt acea uşă.”

63 L-aţi auzit vreodată să zică: „Eu sunt Poarta. Eu sunt Calea, Adevărul şi Lumina?” Vedeţi? L-aţi auzit vreodată să zică: „Strâmtă este poarta şi îngustă este calea?” Aţi observat cândva cum că strâmt era rostit literă cu literă? S-t-r-â-m-t: apă. „Strâmt” înseamnă „apă,” pronunţat în felul acela. S-t-r-a-i-g-h-t. Vedeţi? Strâmt: „Apa este calea. Şi acea apă este poarta şi îngustă este calea.” Ce este apa? Poarta, apa. Vedeţi, ca să deschidă… „În Numele Domnului Isus este calea prin apă. Strâmtă este poarta, îngustă este calea care…” Isus… „Apa este poarta, în Numele lui Isus intrând înăuntru.” Pocăiţi-vă şi fiecare din voi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre; şi voi veţi primi [aşa cum voi priviţi spre Calvar] darul Duhului Sfânt, căci promisiunea este pentru voi şi pentru copiii voştri.

Unii din ei zic: „Numai pentru apostoli.”

> *… pentru voi şi copiii voştri şi pentru acei care sunt departe, chiar atât de mulţi câţi DOMNUL Dumnezeul nostru va chema vreodată.* [Asta-i tot, aşa de mulţi câţi va chema Domnul Dumnezeul nostru.]

64 Promisiunea este la fiecare, dacă voi veţi veni pe aceeaşi cale cum se citeşte Reţeta. Este corect. Nu ziceţi: „Bine, eu mă voi furişa în jur pe acest drum.” Acolo a fost o dată un om care s-a furişat în jur, ştiţi voi, şi a ajuns pe alt drum. Aţi ştiut aceea? Aţi citit pilda vreodată despre aceea? Acolo era un om care s-a furişat în jur şi a ajuns pe

cealaltă parte.

Acum, în Răsărit, când ei erau la cina de nuntă… Noi o vom învăţa dimineaţa, Cina de nuntă, cum a ajuns acel om acolo? Noi vom încerca să luăm aceea dimineaţa. Aş vrea s-o zic acum, dar o las să se ducă. Dimineaţa, cum că omul acela a ajuns în locul acela de la cina de nuntă… sau, pentru cina de nuntă.

În ordine. „Strâmtă este poarta, îngustă este calea.” Apa este poarta, intrarea la Domnul Dumnezeu.

65 „Eu am pus o uşă deschisă. Eu am cheile. Eu sunt Singurul care o poate deschide. Eu sunt Singurul care o poate descoperi. Eu am cheile.” Este corect? „Nici un om nu poate veni la Mine, numai dacă Tatăl Meu l-a atras şi tot ce Tatăl Mi-a dat va veni la Mine.” Nici un om nu poate fi salvat numai prin Isus Cristos, nu prin vreo biserică, vreo organizaţie, vreun episcop, papă. Numai prin Isus Cristos. El are cheia. El este Singurul care poate. Cheile la ce? David, venirea Mileniului viitor, unde El va şedea pe tronul lui David. „Eu am cheile lui David. Eu voi deschide această uşă, şi nimeni nu o poate închide. Nimeni nu o poate deschide, numai Eu, şi nimeni nu o poate închide după Mine.”

66 Cum poate fi aceasta? Cum poate vreun om să ştie că El este Cristosul, până când El Însuşi nu i-a descoperit? El se descoperă pe Sine. El are cheile. El o poate deschide şi s-o închidă. Vedeţi? „Eu am cheile uşii. Eu sunt Uşa. Eu sunt Calea. Eu sunt Adevărul. Eu sunt Lumina. [Oh!] Eu sunt Alfa. Eu sunt Omega. Eu sunt Primul şi Ultimul. Eu sunt Tatăl. Eu sunt Fiul. Eu sunt Duhul Sfânt. Eu sunt. Nu Eu am fost, sau voi fi. EU SUNT CEL CE SUNT, întregul lucru. EU SUNT. Nu Eu am fost, sau voi fi, EU SUNT. [Aceea înseamnă Prezenţa vie pentru eternitate. Vedeţi?] EU SUNT. Întotdeauna am fost; întotdeauna voi fi. EU SUNT ACUM, aşa cum Eu întotdeauna am fost şi întotdeauna voi fi.” Vedeţi? El pur şi simplu este EU SUNT.

67 Are cheile lui David la Împărăţie. Nici un om nu o poate închide. Versetul al 7-lea dovedeşte aceea. În ordine. Că El are cheile lui David. Nici un om nu poate să închidă.

Acum, să vedem ce este lucrul următor, repede:

… căci tu ai puţină tărie…

Oh! Spune la acest grup mic jos aici: „Tu ai doar puţină tărie acum.” Ce înseamnă aceea? Dar ca un om care a fost mort, se scutură într-un fel, venind la viaţă, revenindu-şi puţin, venind la viaţă. Voi aţi ieşit din acele crezuri vechi moarte, şi de toate. Voi aţi început să veniţi la viaţă puţin, scuturându-vă, trezindu-vă într-un fel. „Tu ai puţină tărie, dar Eu am pus înaintea ta acum.” De îndată ce ei au ieşit din lutheralism şi papalism, şi toate aceste ismuri, şi metodism şi de toate, El a zis: „Eu am pus înaintea ta o uşă. Acum, tu ai puţină tărie, ce vei face tu cu ea? Aceasta este pusă înaintea ta. Tu poţi intra, sau ieşi, orice vrei tu. Uşa este pusă înaintea ta. Tu ai puţină tărie, doar venind la viaţă. Tu eşti doar la început.”

68 Tot aşa a fost cu Biserica timpurie. Observaţi că la sfârşitul epocii Laodicene, s-au dus înapoi la lucrări. Acum, dacă observaţi aici, ca să arăt că aceasta este între aceste două, dacă voi ajungeţi acolo la Epoca Laodiceană, sau la Epoca Bisericii Laodicene: „Eu ştiu lucrările tale,” chiar la sfârşitul epocii Laodicene. Ce era aceasta? „Lucrările tale, şi unde este scaunul lui Satan.” Ce a fost scaunul lui Satan? Vedeţi? S-a dus chiar drept într-o denominaţiune din nou.

Voi Adunările lui Dumnezeu, şi penticostalii, şi unitarienii, şi Biserica lui Dumnezeu, oh, nu vedeţi voi, fraţilor, ce aţi făcut? V-aţi dus chiar drept înapoi la lucrul pe care Dumnezeu l-a urât, aţi rupt frăţietatea. Priviţi la Adunarea lui Dumnezeu. Unii din cei mai minunaţi oameni sunt în acele Adunări ale lui Dumnezeu. Priviţi la Biserica Penticostală Unită, doar aşa de buni cum nu aţi mai întâlnit vreodată în viaţa voastră. Priviţi la Biserica lui Dumnezeu. Şi din pricina acestor organizaţii, ei se ceartă şi ţipă, se ceartă unul cu altul, şi se cheamă unul pe altul, 'cracă de şorecar,' şi 'vizuină de şobolani.' Păi, aceea-i o ruşine.

Un lucru pe care Dumnezeu îl urăşte este semănarea discordiei printre fraţi. Este corect. Şi acele organizaţii sunt ceea ce fac, seamănă discordia printre fraţi. Noi trebuie să stăm în spărtură, şi să zicem,

Noi suntem fraţi.

Noi nu suntem despărţiţi.

Noi suntem toţi un Trup:

Una în speranţă şi învăţătură (învăţătura Bibliei),

Una în dragoste.

Îmi place acel cântec vechi „Înainte, soldaţi creştini.” Da, domnule.

69 La sfârşitul celei Laodicene, ei s-au întors la lucrări din nou, sau denominaţiuni penticostale. S-au întors la denominaţiune. Să luăm versetul 15. Eu îl am aici. Versetul 15 din Apocalipsa 3, să vedem dacă aceea nu este corect. Apocalipsa 3, sau să vedem dacă am scris eu aceea jos corect? Apocalipsa… Oh, nu, nu, eu eram greşit. Versetul 15. Acesta-i versetul 15 din acest capitol, arată acelaşi lucru jos aici. Da, aha.

Eu cunosc lucrările tale, că tu nu eşti nici rece nici în clocot;

„Eu cunosc lucrările tale.” A arătat că ei s-au dus înapoi la lucrurile lor dintâi. S-au dus înapoi cu puterea lor, şi s-au dus înapoi la denominaţiunile penticostale. Versetul al 15-lea din acelaşi capitol. În ordine.

70 La mijlocul celor două epoci, ei au avut puţină tărie, între cele două epoci doctrinale ale nicolaiţilor doctrinali. Acum, când Epoca lutherană s-a format aici. S-a dus în nicolaiţi, mari arhiepiscopi şi aşa mai departe, apoi a venit Wesley. Ei au format arhiepiscopia de Canterbury şi toate acele diferite… în biserici, şi aşa mai departe, în aceea epocă. Apoi aici în penticostali, ei s-au dus drept înapoi la acelaşi lucru din nou, toate din marile lor denominaţiuni, învăţătura nicolaiţilor. Dar între aceste două epoci El a deschis o uşă şi a dat Bisericii puţină tărie ca să-şi revină suficient încât ea să-şi poată scutura capul ei, să privească afară dincolo, să vadă unde era ea, ca să primească descoperirea. S-a întors şi a văzut ceva de aruncat afară, ştiţi voi, şi primul lucru ce-l ştiţi, el a început să-şi scuture capul, privind în jur, scuturându-şi capul.

71 Apropo, eu am visat despre aceea seara trecută. Charlie, am crezut că am împuşcat o veveriţă, doborând-o de pe creangă. Şi eu am văzut o femeie bătrână chiar acolo. Oh, ea era foarte supărată pe mine; ea urma să vină să mă prindă. Şi această veveriţă a avut o mică sfoară albă în jurul gâtului ei. Şi acel mic ins, a şezut acolo, şi-a scuturat capul lui de două sau de trei ori, şi a privit la mine; şi el a zburat cât a putut de repede, înapoi în păduri.

Voi ştiţi, acea femeie bătrână ar putea însemna biserica. Nu ar putea fi ea? Ea a încercat să mă agreseze; eu am scăpat de ea, oricum. Dar oh, doar o luminiţă, dar suficientă să ştiu că… Eu ştiu că m-am dus în jos pe stradă, şi ea vroia să mă împiedice jos acolo; şi mi-am întors Fordul meu în jur aşa de repede; ei au avut o remorcă în spatele ei, răsturnând întregul lucru în jur pe partea cealaltă, ca să nu mă ajungă. Dar am reuşit să trec.

72 Acum: „Tu ai puţină tărie rămasă, aşa că tu vrei să foloseşti această tărie ca într-adevăr să te întorci cu faţa între cele două denominaţiuni.” Aţi observat… „Ai ţinut Cuvântul Lui?” Priviţi versetul următor aici acum:

Tu ai puţină tărie, dar ai ţinut Cuvântul Meu.

„Ai ţinut Cuvântul Meu,” aceea-i cum ei au primit puterea lor. Şi aceea-i cum ei au primit descoperirea lor. Singurul care a rămas, care a pus mâna pe Biblie… Când Luther a tipărit Biblia şi ea a venit jos prin Epoca Wesleyană şi aşa mai departe, ei au pus mâna pe ea şi au ţinut Cuvântul; şi au văzut Descoperirea lui Isus Cristos ca fiind Dumnezeu făcut trup printre noi, şi botezul în apă în Numele lui Isus, astfel ei s-au întors la ea. Acolo sunteţi. Ei au avut Numele Lui atunci. Vedeţi? Păi, aceasta-i doar aşa de clară... mai clară decât citirea ziarului. Vedeţi? Şi voi nu o puteţi nega, deoarece ea este figurată chiar aici în Biblie, şi aici este ea, chiar aici, şi noi avem… Aceasta este istoria. Aceea-i exact de unde Biserica de la Cincizecime a început şi şi-a obţinut numele ei. Cam în 1908, 10, 12, undeva pe acolo, ea a început să cadă.

73 Acum, în regulă:

… şi nu ai negat Numele… nu ai negat Numele Meu.

Acum, îmi place aceea. Are cheile lui David acum; El poate să-şi ţină Cuvântul Lui şi - şi să vă pună în Împărăţie. Numele Lui a fost descoperit. Ei au ieşit din biserica care a avut un nume, căci ei au fost morţi. Şi acum, ei au intrat în biserica care avea Numele care le-a dat viaţă. Vedeţi? Au ieşit din cea moartă, Tată, Fiu, şi Duh Sfânt: „În Numele

de Tată, Fiu, şi Duh Sfânt," acela nu are nici un sens. Vedeţi, este dată ca o descoperire. Întreaga Lui Carte este scrisă pe o descoperire. Aceea este ce este Ea; El Însuşi se descoperă.

74 Acum, El a zis: „Duceţi-vă botezaţi oamenii în Numele Tatălui, Fiului, şi Duhului Sfânt," Matei 28:19. Acum, care din acele nume le veţi folosi? Acum, mulţi din oamenii trinitarieni botează „În numele Tatălui, în numele Fiului, în numele Duhului Sfânt." Aceea nici nu este Scriptural. Întrebaţi pe oricine, vedeţi că nu este… Aceasta-i în Numele, singular; nu nume: Numele, Numele Tatălui, Fiului, şi Duhului Sfânt. Vedeţi? În ordine. Tată nu este nume; Fiu nu este nume; Duhul Sfânt nu este un nume. Astfel ce este el? Ceva mort. Nu există nici un nume în el. Dar prin acele titluri moarte…

75 Aceasta se descoperă prin viaţa lui Cristos. Şi Petru trebuie că a avut… El stătea chiar acolo, cu cheile Împărăţiei cerului în mâna lui, şi Împărăţia este Duhul Sfânt. Cheile Împărăţiei atârna pe coasta lui. Cu alte cuvinte, Descoperirea, deoarece Isus i-a spus-o. Oh, frate, nu vezi tu aceea? Petru a fost singurul care a fost binecuvântat cu Descoperirea adevărului. Şi acolo stătea el chiar acolo, şi el a auzit pe Isus care a zis: „Duceţi-vă şi învăţaţi toate naţiunile, botezându-i în Numele Tatălui, Fiului, şi Duhului Sfânt."

Petru s-a întors şi a zis: „Doamne, eu sigur am cheile aici. Eu am Descoperirea a ceea ce înseamnă aceea, deoarece eu ştiu că Tată nu este un nume, Fiu nu este un nume şi Duhul Sfânt nu este un nume, dar ştiu care este Numele acela. De aceea vă botez eu în Numele lui Isus Cristos." Amin! Pffiuuff! Asta-i corect.

76 Acum, aceasta doar ca şi cum voi aţi citi o poveste de dragoste. Şi voi… Aceea-i la sfârşitul cărţii lui Matei, ultima parte din Matei. Dacă voi luaţi o poveste de dragoste, unele din voi doamne… Eu ştiu că voi nu faceţi aceasta. Sigur, voi nu veţi face aceea; nu, nu. Vedeţi? Dar dacă o faceţi, când sunteţi o păcătoasă (Vedeţi?), voi aţi luat povestea jos aici în… Voi ştiţi, când eraţi o fetiţă, şi aţi luat povestea aceasta, a zis: „John şi Mary au trăit fericiţi pentru totdeauna după aceea." Ha?! Cine este John şi Mary? Acum, există o singură cale pentru voi ca să ştiţi cine este John şi Mary. Aceea de-a merge înapoi la începutul cărţii şi să o citiţi. Este aceea corect?

Ei bine, atunci în ultima carte a lui Matei, ultimul verset, în care Isus a zis: „Duceţi-vă şi învăţaţi toate naţiunile, botezându-i în Numele Tatălui, Fiului, şi Duhului Sfânt, învăţându-i să ţină tot ce Eu le-am poruncit…" Acum, dacă Tată nu este nume, şi Fiul nu este nume şi Duhul Sfânt nu este nume, voi mai bine v-aţi duce înapoi la începutul cărţii. Înţelegeţi? Acum, dacă noi mergem la începutul cărţii, capitolul întâi din Matei, voi găsiţi aceasta.

77 Mi-ar place doar să dau această mică ilustrare, din cauză că acolo ar putea fi cineva aici care niciodată nu a înţeles-o. Priviţi aceasta. Acesta este Tatăl, acesta este Fiu, acesta este Duhul Sfânt. Acum, priviţi atenţi. Tată, Fiu, Duh Sfânt. Aceea-i ce a zis Isus în Matei 28:19. Este asta corect? Tată, Fiu, Duh Sfânt. Acum, cine este acesta. Tată. (Ascultaţi clasă.) Tată, Duh Sfânt, Fiu. Acum, cine este acesta? Duhul Sfânt. Cine este acesta? [Adunarea: „Tatăl."] Cine este acesta? [Adunarea: „Fiul."] Fiul. În ordine. Acum, acesta este Tatăl cui? Isus Cristos. Este asta corect?

Acum, Matei, capitolul întâi, versetul 28, să-l citim. Noi vom lua povestea de dragoste acum, să vedem în ce fel se citeşte. Noi vom vedea Cine era acest Ins, căci El a zis: „Mergeţi botezaţi-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi Duhului Sfânt." În ordine. Acum, capitolul întâi din Matei începe cu genealogia:

Cartea generaţiei lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Abraham.

Abraham a născut pe Isaac;… Isaac a născut pe Iacob;…

Şi înainte şi înainte şi înainte, în jos până ce se vine la versetul al 18-lea. Acum, voi vedeţi, voi mergeţi jos pe aici până la al 17-lea verset:

Şi astfel toate generaţiile de la Abraham până la David, au fost patrusprezece generaţii; şi de la David până la strămutarea în Babilon… patrusprezece generaţii; şi… strămutarea în Babilon până la Cristos au fost paisprezece generaţii.

Acum, naşterea lui Isus Cristos a fost în felul acesta: Când… Maria mama Lui a fost logodită cu Iosif,…

Citiţi în spatele meu? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Ascultaţi atenţi:

Când Maria mama Lui a fost logodită cu Iosif, ea s-a aflat cu un… înainte ca ei să vină împreună, ea a fost găsită cu un copil de la Dumnezeu Tatăl?

Se citeşte aceea în felul acela? S-a aflat cu copil de la ce? [Adunarea: „Duhul Sfânt.”] Bine, eu am crezut că cineva a zis că acesta era Tatăl Lui. Acum, dacă Duhul Sfânt este o Persoană, şi Tatăl este o altă Persoană, atunci El a avut doi taţi. Ce aveţi voi? Un copil nelegitim. Oh, voi ziceţi: „Ei doar au scăpat şi au făcut o greşeală de tipar acolo.” În ordine.

Şi Iosif, bărbatul ei, fiind un om drept, şi ne voind să o facă un exemplu public şi-a pus în gând să o lase pe ascuns.

Dar, pe când el se gândea la aceste lucruri, iată, că îngerul Domnului i-a apărut într-un vis, zicând Iosife, tu fiu al lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria nevasta ta: căci ce s-a zămislit în ea este de la… [Adunarea: „Duhul Sfânt.”*]*

78 „Prin gura a doi sau trei martori să fie fiecare cuvânt stabilit.” Vedeţi? Duhul Sfânt era Tatăl Lui. Păi, El a zis că Dumnezeu era Tatăl Lui. Acum, dacă ei sunt doi oameni diferiţi, care era Tatăl Lui? Vedeţi, unde vă puneţi pe voi înşivă? Voi v-aţi atârnat doar chiar afară în mijlocul aerului. Vedeţi?

Acum, voi trebuie să ziceţi că Duhul Sfânt este Însuşi Dumnezeu. Acesta-i Duhul Sfânt care este Dumnezeu (Acum, voi aveţi doi acum, în loc de trei.) În ordine. În ordine, versetul 21:

… Cel ce s-a zămislit în ea… [Cine a pus… Cine era Acela care a zămislit pe El în ea? Duhul Sfânt. În ordine.]

Şi ea va naşte un Fiu, şi tu îi vei chema Numele Lui [Numele] *ISUS: căci El va salva poporul Lui de la păcatele lor.*

Acum, toate acestea s-au făcut, ca să poată fi împlinit ceea ce a fost vorbit de DOMNUL prin profetul, zicând,

Iată, o fecioară va fi cu un Copil, şi va naşte un Fiu, şi ei îi vor pune Numele Emanuel,… fiind interpretat… Dumnezeu cu noi.

79 Care era Numele Lui? Acum, cine este John şi Mary care au trăit fericiţi după aceea? Care este Numele Tatălui, Fiului şi Duhului Sfânt? Când Isus s-a născut pe pământ, El era Cristos, Domnul. La tăierea Lui împrejur cu opt zile mai târziu, mama Lui i-a dat Numele Lui, iar Tatăl i-a dat Numele de ISUS. El era Isus Cristos, Domnul Isus Cristos.

El era Domnul. Când El s-a născut pe pământ El era Cristos, Domnul. Şi apoi când El a primit Numele Lui de ISUS, acela L-a făcut Isus Cristos, Domnul. Aceea-i exact cu ceea ce i-a fost descoperit lui Petru. El a ştiut cine era John şi Mary când El a zis: „Mergeţi botezaţi în Numele de Tată, Fiu, şi Duh Sfânt.” Astfel aceasta îi putea fi descoperit deoarece Isus a ştiut că Petru a avut darul de descoperire. El a ştiut, deoarece i-a fost descoperit deja de Duhul de sus. Şi când Dumnezeu vede că un om poate primi descoperiri de sus, El s-a putut încrede în acel om şi să facă ceva cu el, când aceea i-a fost descoperit. Deoarece, El a zis că nici un om nu o poate descoperi decât Tatăl Lui. Dumnezeu este Singurul care poate descoperi, şi El a ştiut că Petru era în contact cu Duhul.

80 Astfel Petru a cunoscut descoperirea. Apoi el s-a dus sus acolo şi a zis: „Pocăiţi-vă, şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre.”

Acum, doar câteva zile înainte de aceea, Isus i-a spus lui Petru (în acelaşi timp când El i-a spus cine era Descoperirea: „Pe această stâncă Eu voi zidi Biserica Mea, şi porţile iadului nu vor birui împotriva ei.”) „Şi Eu zic că tu eşti Petru şi Eu îţi voi da cheile [Oh!], cheile Împărăţiei. Eu îţi voi da cheile. Orice vei lega pe Pământ, Eu voi lega în Ceruri. Ce tu vei dezlega pe Pământ, Eu voi dezlega în Ceruri.”

Apoi, în ziua Cincizecimii la inaugurarea Bisericii, zece zile după ce Isus a zis: „Mergeţi, botezaţi în numele Tatălui, Fiului, şi Duhului Sfânt,” Petru prin descoperire spirituală a ştiut că acolo nu era un astfel de nume de „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Ei bine, nimeni altcineva nu a crezut aceea până la epoca catolică. Şi fiecare persoană care este botezată în numele de Tată, Fiu, şi Duh Sfânt, este de fapt botezată în credinţa catolică.

Este corect, nu în botezul creştin, niciodată nu a fost…?…

81 Acum, în ziua Cincizecimii, ei toţi au fost umpluţi cu Duhul Sfânt şi vorbeau în limbi, şi acţionau ca şi când erau beţi. Şi ei erau beţi. Dar au fost beţi de vin nou, Vinul nou care vine din Cer, din Canaanul de Sus. Şi când ei toţi au strigat şi au ţipat şi acţionau ca şi cum ar fi fost beţi, şi aşa mai departe, Petru a stat în mijlocul lor şi le-a spus că ei nu au fost beţi, ci ei au fost… Aceasta era ceea ce profetul a spus că se va împlini. El va turna din Duhul Lui.

Şi acum, ei au zis: „Bărbaţi şi fraţi, ce putem face?" „Bărbaţi şi fraţi, ce putem noi face?" Aceea-i întrebarea. „Cum îl vom primi? Cine are cheile? Vino aici, Simon. Tu ai cheile. Scoate-le de la coasta ta. Ce ne vei spune tu?"

Acum, amintiţi-vă Isus Cristos a zis: „Dacă tu legi aceasta pe pământ, Eu o voi lega în cer. Dacă tu o dezlegi pe pământ, Eu o voi dezlega în cer." Dacă El este Dumnezeu, El trebuie să-şi ţină Cuvântul Lui.

82 Acum, voi preoţi catolici, arătaţi-mi iertarea păcatelor voastre. Un preot catolic mi-a spus odată: „Nu a zis Isus, 'Oricui îi iertaţi păcatele aceluia îi sunt iertate?'"

Eu am zis: „El a zis-o."

„Oricui îi iertaţi păcatele aceluia îi sunt iertate."

„Da."

„Aceea-i, oricui tu îi ierţi, ele sunt iertaţi. Şi oricui tu nu i le ierţi, ele nu sunt iertate."

Am zis: „Aceea-i corect cu ceea ce a zis el."

A zis: „Atunci, nu a dat Cristos Bisericii Lui, care noi suntem biserica Lui, puterea de a ierta păcatele pe pământ?"

„Desigur, El a făcut-o." Am zis: „Acum, dacă tu le vei ierta lor în acelaşi fel în care ei i le-au iertat, eu voi merge cu tine." Da. Am zis: „Cum i le-au iertat ei?" Le-au zis ei: „Mergeţi faceţi o novenă, sau ceva, sau felul cum voi faceţi?" Nu, domnule.

83 Petru a zis: „Pocăiţi-vă!" Amin. Acolo sunt cheile. „Pocăiţi-vă fiecare din voi şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre apoi veţi primi darul Duhului Sfânt." Cheia s-a dus clic pe Pământ şi ea s-a făcut clic şi în Cer. Asta aşa este.

Acela-i motivul că Pavel a întâlnit pe câţiva care au fost deja botezaţi de acelaşi om care a botezat pe Isus, el a zis: „Aţi primit voi Duhul Sfânt de când aţi crezut?"

Ei au zis: „Noi nu ştim dacă acolo ar fi un Duh Sfânt."

El a zis: „La ce…?" Voi luaţi cuvântul vostru grecesc, a zis: „Cum aţi fost voi botezaţi?"

Ei au zis: „Înspre Ioan."

A zis: „Aceea nu va mai lucra. Cerurile sunt închise. Voi trebuie să veniţi şi să fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos."

Aşa au crezut ei aceasta. Ei s-au botezat încă o dată în Numele lui Isus Cristos. Şi când ei au făcut-o, Pavel şi-a pus mâinile peste ei. Şi Duhul Sfânt a căzut peste ei. Apoi ei au vorbit în limbi şi au profeţit.

Oh, frate, aceea-i înapoi la început. Aceea-i exact. Aceea-i uşa deschisă care era pusă chiar aici. Geografic asta-i corect. Lumini de seară şi fiecare Scriptură din Biblie ne conduce drept la aceasta.

84 Noi putem sta aici ore, dar mai avem cincisprezece minute timp şi cam treizeci şi cinci de comentari diferite ca să le fac de aici. Noi le vom lua dimineaţa, dacă noi nu le luăm în seara aceasta. În ordine.

Acum, în ordine:

> *… şi nici un om nu o închide… Căci tu ai puţină tărie, şi ai ţinut Cuvântul Meu, [În ordine.] şi nu ai negat Numele Meu.*

Iată-ne ajunşi la „Nu ai negat Numele Meu." Numele a fost descoperit, a fost smuls din vechea denominaţiune moartă Sardis, şi trebuia să vină înăuntru Biserica vie.

Acum, să luăm versetul al 9-lea. Acum urmează să privim acum. Noi venim acolo în ceva care este foarte periculos.

Iată, Eu îi voi face pe acei din sinagoga Satanei, care zic că ei sunt Iudei, dar mint; iată, că Eu îi voi face să vină şi să se închine înaintea picioarelor tale, şi să cunoască că Eu te-am iubit.

Acolo este o noapte bună pe deplin chiar acolo. Priviţi, ce sunt ei acum? El a vorbit acelora care au găsit Numele Lui după tot acest timp jos acolo, care au intrat prin uşa deschisă, Isus Cristos, care au primit Cuvântul vieţii, fiind umpluţi cu Duhul Sfânt şi acum, El a zis: „Acolo sunt din aceia printre voi care sunt din sinagoga Satanei."

85 Acum, fratele meu, dacă tu ai una doar să întorci la Pergam la Apocalipsa 2:13, doar un minut, şi să mă laşi numai să-ţi arăt ce este aceasta într-adevăr - denominaţiunea.

Eu ştiu lucrările tale şi unde tu locuieşti, chiar unde este scaunul lui Satan:
…

Acolo sunteţi. Acea Laodiceană... sau eu vreau să zic, acea epocă a bisericii nicolaite, unde ei s-au denominat, şi (priviţi) ca să arate că ei erau o biserică, o sinagogă; o biserică, o biserică denominaţională (Oh, frate!), sinagoga Satanei. Atunci lucrările denominaţionale sunt de la diavolul. Nu creştinii, acum, amintiţi-vă, căci ei sunt creştini, ci denominaţiunea în sine. În ordine.

Acum, observaţi, El a zis: „Tu ai pe aceia printre voi care zic că sunt iudei, dar i-ai găsit mincinoşi. Amintiţi-vă, marele înger...

86 Acum, către cine vorbea el? Către această biserică din urmă, această uşă deschisă între cele două biserici. Acum, prima epocă a Bisericii a fost învăţată de către cine? Pavel.

Acum, să mergem la Romani 2:29 şi să vedem ce este un iudeu, aşa ca voi să fiţi siguri că acesta nu este gândul meu propriu despre aceasta. Romani, capitolul 2 versetul 29, din Romani. În ordine. Aici suntem.

Dar el este un iudeu, care este unul pe dinlăuntru; şi tăierea împrejur este… a inimii, în Duhul şi nu în slovă… a căror laude nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

Ce este un iudeu? Un Duh, creştin umplut cu Duhul Sfânt. „Eu ştiu că voi sunteţi jos aici după aceea epocă de sfinţire care zic că au Duhul Sfânt, dar…" El a zis aşa; eu niciodată. Ei zic că ei au Duhul Sfânt, fără semnele care urmează, dar El a zis că ei sunt mincinoşi. „Aceste semne vor urma pe cei ce cred." Îl puteţi face mincinos. Oh, frate! Aceea te-a orbit în jur, şi în jur, vezi. Oh, vai. Iată, Eu îi voi face pe acei din sinagoga Satanei, care zic că sunt iudei [care zic că sunt creştini umpluţi cu Duhul, sinagoga, organizaţia zic: „Eu îi voi face pe aceia să zică că au Duhul Sfânt şi toţi organizaţi sus acolo…" Ei nu au nici măcar descoperirea încă, vedeţi. În ordine.]

… Eu voi zice… pe aceia care zic că sunt Iudei… [sau creştini]*… şi nu sunt, ci mint; iată, Eu îi voi face… să vină să se închine înaintea picioarelor tale, şi să ştie că Eu te-am iubit.*

87 Chiar aici a trebuit să intru în mesajul de dimineaţă. Aceea este fecioara adormită, chiar acolo. O puteţi voi vedea? [Adunarea răspunde: „Amin."] Când se întâmplă aceasta? La timpul sfârşitului. Oh, când ele s-au dus afară! Aici este ea. Vedeţi? Ele sunt neprihănite prin credinţă, sfinţite. Neprihănite prin mesajul lui Luther, sfinţite până aici, dar au omis Uşa deschisă. Voi o vedeţi? Neprihănite prin credinţă prin Luther, sanctificate prin epoca lui Wesley…

Mulţi din acei nazarineni preţioşi, sfinţenia pelerinului, wesleyeni, metodişti, şi aşa mai departe, toţi din ei au trăit o viaţă curată, sfinţită, şi cred că ei au Duhul Sfânt; şi aud un ins care vorbeşte în limbi, sau ceva, ei râd de el, îşi bat joc de el şi zic că aceasta-i de la diavolul. Frate, tu ţi-ai sigilat condamnarea ta când ai făcut aceea. Tu ai hulit Duhul Sfânt, care este un păcat de neiertat.

Păi, voi ziceţi: „Noi aparţinem la Prima Biserică." Mie nu-mi pasă la câte biserici aparții. Asta nu are nimic de a face cu Cuvântul lui Dumnezeu, care nu scoate nici nu adaugă. Este corect, sinagogile lui Satan…

88 Eu sper că nu vă rănesc. Mie doar nu îmi place să vorbesc în felul acela, dar există ceva înlăuntrul meu, motivându-mă să o fac. Eu nu ştiu de ce o fac. Voi ştiţi că mie nu îmi place să fac asta. Eu mă simt doar îngrozitor, când eu o spun. Şi totuşi, eu trebuie să o zic. Există ceva care mă face să o zic. Niciodată nu mi-a plăcut să rănesc femeile. Eu mă simt… O femeie poate plânge, şi eu mă simt doar teribil. Nu-mi place să rănesc femeile, dar există ceva acolo care mă face să o fac. Vedeţi? O femeie imorală, oh! Eu pur şi simplu nu o pot suporta, deoarece acolo este Ceva înlăuntru care mă face să o fac, Duhul Sfânt.

Şi am privit aici în Cuvânt, şi m-am gândit: „Doamne, dacă greşesc, arată-mi. Nu mă lăsa să fac aceea, doar să merg în felul acela. Eu iubesc oamenii. Tu ştii că îi iubesc. Nu mă lăsa să rănesc pe nimeni. Dumnezeule Tu ştii că eu nu vreau să fac aceea."

Dar Duhul Sfânt s-a ridicat, şi a zis: „Stai pe acel Cuvânt. Stai acolo. Stai chiar acolo pe acel Cuvânt."

Şi am zis: „Da, Doamne, dacă aceasta… Tu eşti Prietenul meu bun. Tu eşti Singurul. Tu eşti Prietenul meu bun, Singurul care mă ajută când viaţa aceasta se stinge. De aceea, eu voi sta chiar cu Tine atunci, Doamne."

Aici vin eu. Eu nu vreau să rănesc. Vă rog să nu mă înţelegeţi greşit, când eu tai în acele organizaţii şi lucruri. Înainte de a şti ceva despre aceasta, eu m-am împotrivit lor toată viaţa. Niciodată nu am crezut aceasta. Acela-i motivul pentru care eu nu mă voi agăţa de aceasta. În ordine. Mulţumesc lui Dumnezeu pentru depărtarea mea de ea.

89 *Iată, Eu îi voi face pe aceia din sinagoga Satanei…* [care zic că sunt umpluţi cu Duhul Sfânt]*… şi nu sunt, ci… mincinoşi;… şi Eu îi voi face pe aceia să vină… să se închine înaintea picioarelor tale,…*

Nu vă mai amintiţi de fecioarele adormite, când s-au ridicat? Acum, amintiţi-vă, cum a fost ea chemată? Acolo sunt zece din acelea care au ieşit să întâlnească Mirele. Este aceea corect? Cinci erau înţelepte, au avut ulei în lămpile lor. Câţi ştiu ce semnifică uleiul în Biblie? Duhul. Acum, unul nu putea zice: „Tu nu eşti sfinţită, şi eu nu sunt…" Ele au fost toate sfinţite, fiecare din ele. Nu toate sfinţite. Dar cinci erau suficient de înţelepte ca să aibă înţelepciunea descoperirii ca să prindă acea Uşă (Vedeţi?), ca să fie umplute cu Duhul Sfânt. Ele au avut ulei în lămpile lor şi celelalte nu au avut ulei. Şi când s-au trezit, păi, ele au venit sus la acelea, au zis: „Oh, dă-mi puţin din uleiul Duhului tău Sfânt. Dă-mi câtva."

90 A zis: „Da. Îmi pare rău, soră, dar nu am decât pentru mine. Nu am nimic în plus."

Astfel în timp ce ele au zis: „Mergeţi rugaţi-vă." Şi în timp ce ele s-au dus să-şi caute puţin ulei, Mirele a venit, şi ele au intrat la Cina de Nuntă. Şi ele au rămas afară, unde ele vor trece prin perioada Necazului cel mare…

Priviţi, doar câteva, puţin mai multe versete, şi veţi vedea că ele duc spre perioada Necazului cel mare. Vedeţi? Acum, adormitele… Noi vom învăţa aceste lucruri dimineaţă. Dar eu cred că va fi puţin mai bine dacă am aştepta după aceea, deoarece noi am ajuns drept aici acum, doar la timpul (în ordine) de încheiere.

91 Acum, să vedem:

Iată, Eu voi… şi ei i-au găsit că ei sunt mincinoşi, [căci ei nu au Duhul Sfânt.]

Doar un lucru mic aici, vă rog, în timp ce noi toţi suntem împreună. Iuda Iscarioteanul, aşa cum am zis seara trecută, era fiul pierzării. Biblia a zis că el s-a născut fiul pierzării. Apoi, când el… Şi Isus Cristos s-a născut Fiul lui Dumnezeu. Atunci a trăit Dumnezeu în Cristos. Este asta corect? Satan a trăit în Iuda. Dar El era Fiul lui Dumnezeu, născut ca Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu încarnat, atunci Satan a născut pe fiul pierzării; el era încarnatul - fiul pierzării, Satan, diavolul.

92 Acum, dacă observaţi, el însuşi s-a ataşat de Isus, şi a devenit unul din ei. Vedeţi? Acum, motivul că el a făcut aceea, era ca să aducă decepţia, căci el putea intra în această zi în biserică. Acum, Isus a zis: „Acele sinagogi sunt ale lui Satan." [Fratele Branham bate o dată pe amvon.] Oh. A lovit-o! Ele sunt sinagogile lui Satan. Acela-i Iuda, pretinzând a fi un creştin.

Care era lucrul de cea mai mare importanţă al lui Iuda. Erau banii. Cea mai mare atracţie dintr-o mulţime din lucrurile de azi sunt banii. Priviţi la Adunările lui Dumnezeu,

zidind o clădire chiar aici, de şase milioane de dolari şi învăţând că venirea Domnului este chiar acum. Oh, bombele sunt în agăţători, ca să ne explodeze, şi zidesc o clădire de şase milioane de dolari. Oh, vai. Păi, bogaţi! Noi vom ajunge la aceea mâine seară, acum, cu voia Domnului.

93 Acum, observaţi aici. Oh, priviţi cât de mari sunt Bisericile. Acele mari organizaţii, ei îşi coordonează banii împreună, şi oh, milă. Ei au devenit multimilionari, au chiar şi venituri, împrumută asociaţii printre ei, şi de toate, împrumută bani şi lucruri, bisericile. Frate, aceea nu sună apostolic pentru mine.

Petru a zis: „Aur şi argint nu am, dar ceea ce am…" Dă-mi aceea, şi luaţi-vă toţi banii voştri. „Aur şi argint nu am, dar ceea ce am îţi voi da, În Numele lui Isus Cristos…" Aceea-i ceea ce a avut, descoperirea despre aceasta. „…îţi voi da. În Numele lui Isus Cristos, ridică-te şi umblă."

94 În ordine. Acum, noi constatăm aici că ele au fost sinagogile lui Satan. Acum, cum puteau fi ele? Acum, Iuda, când el a venit… Acum priviţi. Doar cam la timpul în care Isus a venit pe scenă, Iuda a venit pe scenă. Aţi observat aceea? Şi doar cam la timpul când Isus s-a dus de pe scenă, Iuda s-a dus de pe scenă. Dar cam la timpul în care Duhul Sfânt a venit pe scenă din nou, Iuda a venit înapoi pe scenă: duhul lui anticrist la lucru, şi de asemenea copiii neascultării; neţinând seama la Biblie şi luând în considerare denominaţiunea. Vedeţi? Şi ei au făcut o sinagogă, şi Isus a zis aici, că ea este sinagoga Satanei. Unde? Şezând în urmă în această epocă aici. Cum a început ea în urmă aici? Printr-o organizaţie. Acela-i acelaşi lucru cum ea a făcut jos aici. „O sinagogă a Satanei." Aţi înţeles-o?

„Sinagoga Satanei," a zis El: „care zice că ei sunt umpluţi cu Duhul." Acum, cum puteau ei zice aceea?

Iuda, când el a fost aici pe pământ, el s-a întâlnit cu Isus, a făcut o declaraţie că el era un credincios în Isus, şi a devenit un vistiernic, luând toţi banii. Este asta corect? Noi toţi ştim asta. Acum, dacă el a crezut în Isus Cristos, el a acceptat cu falsitate justificarea. Este asta corect? Romani 5:1 „De aceea, fiind justificaţi prin credinţă…"

95 Acum, apoi un alt lucru, în sfântul Ioan 17:17, Isus i-a sfinţit prin adevăr, El a zis: „Cuvântul Tău este Adevărul," şi El era Cuvântul.

Şi El le-a dat putere împotriva duhurilor necurate, ca să meargă afară şi să aibă servicii de vindecare, şi să scoată dracii şi să facă tot felul de minuni. Şi când ei s-au întors, Iuda era cu ei… Acum priviţi nazarineni, metodişti Wesleyeni… S-au întors bucurându-se, şi s-au bucurat nespus şi lăudau pe Dumnezeu, şi strigau, pentru că diavolii le erau supuşi. Şi Isus a zis: „Nu vă bucuraţi, pentru că diavolii vă sunt supuşi, ci bucuraţi-vă pentru că numele voastre sunt scrise în Cartea Vieţii."

Şi amintiţi-vă că Iuda era unul din ei. Vedeţi, el putea înşela biserica. El a lucrat chiar înaintea acelor linii, ştiţi voi. Dar când el a venit la Cincizecime, el şi-a arătat culorile. Aceea-i exact ce el a făcut în Primitivi, în Biserica Metodistă, şi ce el a făcut în Biserica Lutherană şi ce el face în Biserica Nazarineană şi Bisericile lui Dumnezeu, şi în acelea. A venit sus drept în sfinţire. Când el a venit la botezul Duhului Sfânt, ca să vorbească în limbi; şi să aibă semne şi minuni, ele l-au condamnat.

96 Ei vor dirija vindecarea Divină pentru voi. Sigur. Şi Iuda a făcut-o. Vedeţi? Dar când… Există multe servicii de vindecare jos pe drum astăzi, frate, se ridică pentru două ore, şi zic: „Recolta voastră urmează să ardă," dacă voi nu îi veţi da cincizeci de dolari pe noapte pe bucată, şi tot felul de prostii. Acela-i diavolul. Sigur este. Eu cred în vindecarea Divină din toată inima mea. Dar să procedeze în acest fel este de la diavol. Absolut, acela-i de la diavolul. Nu vă pasă cât de mult puteţi face, sau cât mai multe. Şi Iuda a scos draci.

Isus a zis: „Mulţi vor veni la Mine în ziua aceea, vor zice, 'Doamne, Doamne, nu am scos eu draci în Numele Tău, şi am făcut lucrări puternice?'"

El a zis: „Dacă voi aţi făcut-o, Eu nu ştiu nimic despre aceasta. Depărtaţi-vă de la Mine voi lucrători ai fărădelegii. Eu nu v-am cunoscut." Sigur.

Oh, frate: „Strâmtă este poarta şi îngustă este calea, şi puţini vor fi aceia ce o vor afla." Noi vorbim despre aceşti puţini, deoarece noi suntem în epoca din urmă, unde aceştia trebuie să fie puţini. Primiţi-o, fraţii mei, vă rog.

97 Să nu credeţi că eu stau aici… Eu mai degrabă… Dacă ar fi după mine… Pentru mine, eu aş putea compromite în ce mă priveşte şi să zic: „Să luăm Adunările lui Dumnezeu, sau ceva mişcare. Doar aderaţi cu ei şi mergeţi cu ei.” Da, oh, frate, vai şi amar este de mine dacă aş face aceea. Vai şi amar este de mine. Eu ştiu mai bine decât aceea. Dumnezeu m-ar trimite în iad în a face un astfel de lucru ca acela. Da, domnule. Dacă, trebuie să-mi pecetluiesc mărturia mea cu viaţa, eu doar va trebui să o pecetluiesc, deoarece există ceva în mine. Eu nu mai pot să fac aceea pentru nimic în lume.

Eu ştiu că acesta este adevărul, şi eu trebuie să stau pentru ceea ce este adevărul şi Biblia stă în spatele aceleia. Organizaţia este împotriva mea, dar Biblia îmi zice că este corect. [Fratele Branham loveşte amvonul cu Biblia.] „Lăsaţi ca cuvântul fiecărui om să fie o minciună şi al Lui adevărat.” Acela este adevărul; asta aşa este. Pur şi simplu staţi cu acela.

> *… face pe aceia sinagoga Satanei,…* [În ordine.] *Şi ei vor şti… veni la picioarele tale, şi… ştiu că Eu… te-am iubit.*
>
> *Pentru că tu ai păzit Cuvântul răbdării Mele şi Eu te voi păzi de ceasul încercării,…*

98 Priviţi acum. Ca să vă arăt că ea nu este Epoca metodistă despre care vorbesc, totuşi ea face trecerea. Priviţi. Sunteţi gata să ascultaţi? Fiecare? Ascultaţi atenţi acum:

> *Pentru că ai păzit Cuvântul răbdării Mele, şi Eu te voi …* [acea rămăşiţă mică]*… de ceasul încercării, când…*

Biserica urmează să vină la un loc unde voi trebuie să intraţi în aceste organizaţii, sau să fiţi… Voi urmează să o aveţi, frate. Asta-i tot. Voi ori veţi fi organizaţi, sau primiţi semnul fiarei, sau luaţi… Voi ori mergeţi să vă organizaţi, sau mergeţi în denominaţiuni, care, ele de fapt sunt semnul fiarei care vine, deoarece acesta-i un boicot. Vedeţi?

> *… vine peste… care va veni peste toată lumea, să încerce pe acei care locuiesc pe pământ.*
>
> *Iată, Eu vin repede: ţine tare ceea ce tu ai, ca nici un om să nu-ţi ia coroana.*

99 Acum, această mare ispită, ceasul ispitirii care va veni ca să încerce lumea întreagă, intră în necaz (Doar în câteva minute, noi o vom vedea.), expiră în necaz. Şi necazul nu vine în zilele lui Wesley. Astfel în ce epocă suntem noi? Ce este această uşă aşezată înainte? Ea este între Wesley… unde Biserica este pornită chiar acum, şi deja înăuntru, în Epoca Laodiceană. Dar acest loc mic chiar aici, în ultimii treizeci şi cinci, patruzeci de ani, acolo a fost o uşă deschisă pusă chiar înaintea oamenilor, prin care să intre. Şi Dumnezeu va lua rămăşiţa, o pecetluieşte şi ei vor continua într-o căldicică… Pur şi simplu îi varsă afară din gura Lui. Lucrarea va fi scurtată. Biserica se duce sus, iar anticristul vine aici sus mişcându-se înăuntru, pentru nimicire. Doar perfect, se potriveşte cu Biblia întreagă chiar tot.

100 În ordine. Acum, aici este apariţia fecioarei adormite. De asemenea aici se dovedeşte că Epocile Bisericilor din urmă se mută înspre partea dintâi a Cincizecimii, căci ei merg în Necazul cel mare care nu vine în Epoca lui Wesley.

Versetul 11. În ordine: „o cunună a vieţii.” Versetul 11 a zis:

> *Iată, Eu vin repede:…* [Ce? Repede după asta acum. Vedeţi?]
>
> *Iată, Eu… ţine aceea tare ceea ce tu ai…* [Ţine tare la aceea.]*… ca nici un om să nu-ţi ia cununa.*

Ce este o cunună? Ce este o coroană? Ea este o... o „coroană” înseamnă că „tu ai un domeniu.” Tu eşti un rege dacă eşti încoronat. Vedeţi? Şi noi suntem fiii lui Dumnezeu când noi suntem încoronaţi cu Viaţă Eternă şi domeniul nostru este Pământul. „V-a făcut preoţi şi regi pentru Dumnezeu.” Este asta corect? Astfel acolo sunteţi.

101 Şi acolo în Noul Ierusalim, cum că regi pământului îşi aduc slava lor în Cetate acolo. Oh, aceasta-i minunat! Dacă voi vreţi să luaţi aceea, doar ca… Coroanele strălucesc ca stelele. Daniel 12:3, dă o mare descriere măreaţă despre aceasta, dacă v-ar place să o scrieţi jos. Poate noi nu avem timp numai pentru câteva minute, ca să o luăm. Să luăm pe Daniel, ce zice el aici, în al 12-lea capitol din Daniel. În ordine. Să începem de la

primul, capitolul al 12-lea.

Şi în vremea aceea se va ridica Mihail… [Vedeţi, oh, voi ştiţi cine este acela.]*… se va scula marele voievod care ocroteşte pe copiii poporului tău: şi acolo va fi o vreme de strâmtorare,…* [Ce este aceasta? Chiar după aceasta: necazul.]*… cum nu a mai fost de când sunt neamurile şi până la vremea aceasta: şi în vremea aceea poporul tău va fi mântuit, fiecare care va fi găsit scris în carte.*

Şi mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula, şi unii pentru viaţă veşnică,… [coroana]*… şi alţii pentru ruşine şi ocară veşnică.*

Şi cei înţelepţi vor străluci ca strălucirea cerului; şi cei ce vor întoarce pe mulţi la neprihănire vor… ca stelele în veci de veci.

Oh, frate! Acolo este coroana ta, acea coroană glorioasă a Vieţii Eterne, o coroană a Vieţii Eterne.

102 Versetul al 12-lea, foarte repede, înainte ca noi… Şi apoi eu cred că mergem după aceea atunci.

Cel care biruieşte, Eu îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu,…

Acum, urmează să trecem prin asta foarte repede, deoarece am trecut deja cu cinci minute. Dar voi puteţi să dormiţi puţin mai mult dimineaţa, nu-i aşa? (Mămică, tu lasă-l să doarmă. Voi vă treziţi, dar gălăgia este un fel sever de a vă trezi. Dar tu doar lasă-l să doarmă puţin. Furişaţi-vă foarte uşor, faceţi cafeaua, sau orice el vrea, şi el va fi într-o bună dispoziţie.)

Cel care biruieşte, Eu îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu,…

103 Oh, să-l luăm numai cuvânt cu cuvânt, doar pentru un minut. Veţi mai suporta, cu mine, doar puţin? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Eu ştiu că aceasta-i fierbinte şi voi ştiţi că îi fierbinte şi sus aici, de asemenea. Dar să vedem: „Eu îl voi face un…”

Cel care biruieşte, Eu îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu,…

Stâlp. Un stâlp, sau o temelie, temelia în templu casei, sau Casa lui Dumnezeu. „Templul Dumnezeului Meu,” sau „casa Dumnezeului Meu,” acesta-i un stâlp, temelia. Aceea sunt aceştia care au luat Cuvântul pe care l-au auzit în versetul 8, şi s-au dus înapoi [Fratele Branham bate de trei ori pe Biblie] la temelie.

104 Acum, să luăm Efeseni 2:19, dincolo la Biserica din Efes. Voi ştiţi, voi trebuie să mergeţi înapoi la Efes. Acela era începutul. Este asta corect? În ordine, să ne întoarcem la Efes, unde Pavel a fost... Biserica pe care el a stabilit-o, şi să vedem acum unde suntem noi. În ordine. Biserica din Efes, să mergem înapoi acum, şi să vedem ce este această temelie în urmă acolo, şi să vedem ce a zis Pavel cu privire la temelie, înapoi în acea epocă a bisericii dintâi acolo. Acum, el vorbeşte Efesenilor:

Acum de aceea voi nu mai sunteţi străini şi călători, ci cetăţeni cu sfinţii, şi din casa lui Dumnezeu;

Şi suntem zidiţi pe temelia… [lutherană, o… baptistă… Acum aşteptaţi. Eu am amestecat, nu?]*… dar suntem zidiţi pe fundaţia apostolilor şi profeţilor, Isus Cristos Însuşi fiind căpetenia pietrei de colţ:…*

105 [Fratele Branham bate din palme de patru ori.] Fiecare s-a dus pe Uşă, Isus. Şi „…cel care biruieşte, Eu îl voi face un stâlp.” Cu alte cuvinte, o parte din temelie. Ce îi va da lui? „Eu voi pune în el învăţătura apostolilor şi profeţilor de la început, şi îi voi da Descoperirea.” Ce au zis profeţii despre El? El este Sfetnic, Prinţ al Păcii, Dumnezeul tare, Părintele Veşniciilor. Aceea-i ceea ce ei au zis profeţii, apostolii. Şi: „… cel ce biruieşte toată această sinagogă a Satanei, se păstrează liber, şi se uită drept la poartă, Eu îl voi face un stâlp. Eu îl voi pune înapoi în temelia Cuvântului Meu, în Casa Dumnezeului Meu.” Oh, vai. „Eu îl voi pune chiar acolo pe acel stâlp în temelie, unde ei stau chiar cu Cuvântul.” Amin! Îmi place aceea, frate. Asta-i bună. Eu poate acţionez ciudat; dar eu mă simt bine. În ordine.

106 *Cel care biruieşte… îl fac un stâlp în templul Dumnezeului Meu şi el nu va mai ieşi afară:…* [Ce este aceea? Dacă el este un stâlp, el nu mai poate ieşi afară. El este Mireasa. Este corect.]

Aşa cum Epoca Efes a avut, aşa cum Pavel i-a învăţat în Fapte… Acum, aşteptaţi un

minut. Dacă voi veţi fi un stâlp… Eu am o altă Scriptură aici jos, pe care eu vreau să o aduc înaintea voastră, înainte ca noi să vorbim despre Mireasă. Acum, dacă voi aţi fi un stâlp, aţi merge înapoi la Efes. Voi aţi merge înapoi la epoca în care a fost Pavel. Şi Pavel, îngerul din Efes (care a fost începutul Bisericii, temelia), el i-a învăţat că dacă au fost botezaţi în vreo altă cale în afară de Numele lui Isus Cristos, ei au trebuit să fie botezaţi iarăşi. Este corect. Fapte 5:19 sau 19:5, mai degrabă. În Galateni 1:8, el a zis că dacă un înger învaţă orice altceva, să fie blestemat.

107 Ei au fost de asemenea Mireasa care era în Templu. Acum, să mergem în Apocalipsa capitolul al 7-lea, să vedem dacă ei au fost Mireasa - al 7-lea capitol din Apocalipsa.

Acum, eu aş putea, eu… Noi discutăm aici, rămăşiţa lui Israel, cei o sută patruzeci şi patru de mii, şi aşa mai departe, dar să trecem peste aceea doar puţin, şi să mergem în jos aici în jur la al 12-lea verset. Spuneţi, ea este o adunare ca la Cincizecime acolo. Acesta este poporul care era… Oh. Vedeţi? Păi, noi vom începe înapoi aici la al 9-lea verset, deoarece întâi este Israel, şi acolo erau o sută patruzeci şi patru de mii din acei sigilaţi, la care noi ajungem mâine.

Şi după aceasta am privit, şi, iată, o mare mulţime, pe care nici un om nu a putut să o numere,…

108 Acum, amintiţi-vă, de la 4 la 8 este Israel, care erau famenii, păzitorii templului. Înţelegeţi? Noi vom ajunge la aceea dimineaţă, cu voia Domnului. Acum, voi vedeţi, toate cele doisprezece seminţii: seminţia lui Iuda, El a pecetluit doisprezece; Ruben, El a pecetluit doisprezece; din Gad, El a pecetluit doisprezece, şi Levi, şi Zabulon, şi Beniamin, doisprezece. Şi câte seminţii sunt acolo din Israel? [Adunarea: „Doisprezece.”] Păi, cât este doisprezece ori doisprezece? O sută patruzeci şi patru de mii. Şi ei erau toţi copiii lui Israel; Ioan i-a cunoscut pe fiecare; el era un Iudeu.

După aceasta… iată, o mare mulţime, pe care nici un om nu a putut să o numere,… [aici vin Neamurile]*… din toate naţiunile,… rasele,… limbi, au stat înaintea lui Dumnezeu şi… a Mielului, îmbrăcaţi cu robe albe, şi finici în mâinile lor:…*

109 Aceia sunt acele creaturi sărmane înapoi acolo care au murit, şi pe care leii i-au mâncat, şi orice altceva, pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt, care continuă să picure cu sânge; mii de mii din acei copilaşi cu capetele lor aruncate în străzi, şi orice altceva. Acolo au stat ei, în haine albe şi finici în mâini. Oh, vai.

Şi au strigat cu un glas tare, zicând, Mântuirea Dumnezeului nostru Care şade pe tron, şi a Mielului [„Mântuirea Dumnezeului nostru Care şade pe tron, şi a Mielului.”]

Şi toţi îngerii stăteau în jur pe lângă tron, şi pe lângă bătrâni şi cele patru făpturi… au căzut peste a lor… înaintea tronului peste feţele lor, şi s-au închinat lui Dumnezeu.

Ascultaţi! Dacă voi nu credeţi că aceasta-i o adunare ca la Cincizecime, Zicând, Amin: Binecuvântare,… slavă,… înţelepciune,… mulţumire,… onoare,… putere,… tărie, să-i fie aduse către Dumnezeul nostru pentru veci. Amin. [Pfiuf! A sunat ca şi cum ei au avut o tabără de adunare acolo, nu-i aşa?] … unul din bătrâni care a răspuns, m-a întrebat … zicând către mine, Cine sunt aceştia împodobiţi în robe albe? Şi de unde vin ei? [Acum, tu care eşti un iudeu, tu cunoşti toate cele doisprezece seminţii. Acum, care sunt acestea? De unde vin ele? Ei purtau haine albe. De unde vin ei? Nu seminţia lui Beniamin şi ceilalţi, cine sunt aceia de aici?]

110 Şi Ioan era aşa…

Domnule, am zis către el, tu ştii. [„Aceasta m-a convins. Eu…” Vedeţi?] *Şi el a zis către mine, Aceştia sunt acei care au venit din Necazul cel mare, şi şi-au spălat robele lor şi le-au făcut albe în Sângele Mielului.*

Căci de aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu,… [înlăuntrul casei]*… şi Îl slujesc ziua şi noaptea în templul Lui: şi Cel ce şade pe tron va locui cu ei.* [Pare ca şi cum ei au fost flămânzi puţin, nu-i aşa?]…

Ei nu vor mai flămânzi,… [Glorie!]*… nici nu vor mai înseta; nici nu va mai lumina soarele peste ei, sau vreo arşiţă.*

Pentru că Mielul Care este în mijlocul tronului îi va hrăni, şi-i va conduce la izvoare de apă vii: şi Dumnezeu le va şterge lacrimile din ochi. [Acolo este aceasta. Acolo este Mireasa. Oh, vai. Ce frumos. Mireasa…]

111 Să vedem ce a zis El aici acum, aşa ca noi să fim siguri că nu pierdem aceasta acum. Al 12-lea verset:

Cel care biruieşte, va fi un stâlp în Templul Dumnezeului Meu, şi nu va mai ieşi afară… [Mireasa stând acolo cu Mirele… Oh.]

Oh, oh, dacă am avea timp să luăm aceea. Eu o am pentru carte chiar acolo. Chiar în Apocalipsa a zis că toţi regii pământului îşi aduc onorul lor drept în ea. Aceea-i ca în simbol, seminţia lui Levi. Tot restul din ei au plătit zeciuielile lui, voi vedeţi. De la prima lună nouă până la cealaltă, de la un Sabat la altul, s-au dus să se închine. Ce va fi ziua aceea? În ordine. „Şi Eu voi…" Să vedem: „Nu va mai ieşi afară." În ordine.

112 *… un stâlp în templul Dumnezeului Meu… şi Eu voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu,…*

Acum, care este Numele lui Dumnezeu? ISUS! Dacă vreţi să însemnaţi (ajungem puţin mai târziu), Isus… Efeseni 3:15 a zis că în cer şi pe pământ toţi sunt chemaţi Isus. Voi vedeţi? În ordine. În ordine, Acum, în ordine.

… şi Numele Cetăţii Dumnezeului Meu care este Noul Ierusalim, care vine jos din cer de la Dumnezeul Meu: Eu voi pune pe el… [Oh, dacă voi vedeţi, toate sunt aceleaşi Nume, dacă voi aţi căutat deja. Înţelegeţi?]*… Eu voi pune pe el Numele Cetăţii Dumnezeului Meu,…*

Cetatea (El merge înainte şi zice) care este Noul Ierusalim (Vedeţi?), Ierusalimul cel Nou. Eu voi pune pe el Noul Ierusalim. Acum, Mireasa, sau Biserica, este Noul Ierusalim. Câţi ştiu aceea? Biserica însăşi este Noul Ierusalim. Voi vedeţi aceea?

113 Să o dovedim doar. Apocalipsa 21, eu cred că aşa este, 21. În ordine. Să privim înapoi aici astfel ca noi să v-o putem arăta. Biblia a zis: „Dovediţi toate lucrurile." Vedeţi? Acum, Apocalipsa 21. Oh, ascultaţi la aceasta chiar… Doar ascultaţi la asta, dacă vreţi să vedeţi ce este această Cetate nouă a Lui (Numele lui Dumnezeu).

Şi eu am văzut ceruri noi şi pământ nou: căci cerurile dintâi şi… pământul dintâi era trecut; şi acolo nu mai era mare.

Şi eu Ioan am văzut Cetatea sfântă, Noul Ierusalim, venind jos de la Dumnezeu din cer, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Noua Biserică este Biserica Neamurilor, Mireasa. Biserica este dintre Neamuri, şi Neamurile au Numele Lui. „El a luat un popor dintre Neamuri pentru Numele Lui." Voi credeţi aceea?

Dacă nu o credeţi, întoarceţi la Fapte 15:14 şi lămuriţi-vă. Fapte 15:14, dacă voi vreţi să întoarceţi dincolo la ea, doar o secundă, şi noi vom… Apoi voi veţi… Fapte al 15-lea capitol şi versetul al 14-lea, eu cred că noi o vom găsi. Apoi noi suntem aproape gata să încheiem. Fapte 15 cu al 14-lea verset…

Şi după care ei au ţinut tăcere, Iacob a răspuns, zicând, Bărbaţi şi fraţi, ascultaţi-mă:

Simon a declarat cum Dumnezeu la început a vizitat Neamurile, ca să ia din ei un popor pentru Numele Lui. [În ordine. Acolo este. Oh.]

114 Acum cred că aproape am ajuns la ultimul din el. Şi acum, noi vom încheia în a zice că aceasta… Să vedem.

Şi Eu voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu, şi Numele cetăţii Dumnezeului Meu… [care este tot acela, Isus, Isus, Isus. Şi Mireasa căsătorindu-se cu Isus, a devenit Doamna Isus. Şi aşa mai departe. Vedeţi?]

Există câteva femei foarte fine în această clădire în seara aceasta, foarte fine. Dar există una din ele care este a mea. Ea are numele meu. Eu sper că voi înţelegeţi aceea. Ea poartă numele meu. Tot aşa va fi Mireasa Lui. În ordine.

115 *Eu voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu… care este Noul Ierusalim, care vine jos… sau, cetatea Dumnezeului Meu, care este Noul Ierusalim, care vine jos de la Dumnezeu… din cer de la Dumnezeul Meu: şi Eu voi scrie pe el*

Numele Meu cel nou.

Eu mai bine las aceea în pace, trebuie eu? În ordine. Observaţi că el acolo este la singular? Dacă veţi merge înapoi la Apocalipsa 2:17, doar un minut, doar să o repetăm, doar o secundă.

> *Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici; Celui care biruieşte Eu îi voi da să mănânce din mana ascunsă, şi Eu îi voi da o piatră albă, şi pe piatră un nume nou scris pe care nici un om nu-l ştie afară de cel care îl primeşte.*

116 Nu Îl iubiţi voi? Nu este El minunat?

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi întâi El m-a iubit;

Şi a cumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Voi ştiţi, îmi place să cânt în Duhul după o adunare unde tu doar ai tăiat şi de toate. Voi nu? Oh, cum îmi place să ajungem în Duhul atunci. Cuvântul (Vedeţi?), Cuvântul cade acum. Acum singurul lucru de care este nevoie este ceva umezeală (Vedeţi?), câteva laude. Apoi, ea începe creşterea. Voi vedeţi? Oh, nu Îl iubiţi voi? Să ne ridicăm mâinile şi să cântăm:

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi întâi El m-a iubit;

Şi a cumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

117 Oh, să ne aplecăm doar capetele noastre şi să zicem: „Tată, noi Te iubim. Noi Te iubim. Oh, cum Te iubim noi. Noi doar Îţi mulţumim aşa de mult, Doamne. Oh, sărmanele noastre inimi umane nu pot exprima ce noi simţim înlăuntrul nostru, pentru cum ne-ai spălat Tu în Propriul Tău Sânge! Noi suntem străini, Doamne. Noi am iubit lucrurile lumii şi noi am fost toţi aruncaţi acolo în lucrurile din lume. Şi Tu ai venit jos prin harul Tău şi ai întors preţioasele Tale mâini sfinte jos în gunoiul păcatului în care am fost. Ne-ai scos afară, ne-ai ales, ne-ai spălat, ne-ai curăţit, ai pus un Duh nou în noi şi ne-ai pus afecţiunile noastre pentru lucrurile de Sus. Cum Îţi mulţumim noi, Doamne!”

În această epocă amăgită; căci nu există nimic rămas pentru noi, Doamne. Nu există nimic rămas pentru lume, ea este la timpul sfârşitului. Noi vedem prin Biblie că fiecare epocă a trecut. Noi suntem acum la sfârşit, ele epuizându-se cu repeziciune. Nu va fi mult până ce Isus va veni. Oh Dumnezeule, înflăcărează inimile noastre. Nu ne lăsa să stăm pasivi. Şi eu mă gândesc la ce ar face marele sfânt Pavel, dacă ar fi aici în seara aceasta şi ar vedea lucrurile în felul cum sunt ele? Cum că acel om… Ei l-ar arunca în închisoare înainte de zorii zilei. El ar fi afară aici spunând oamenilor să se pregătească pentru venirea Domnului.

118 În ceasul acesta, Doamne, există mulţi bolnavi, deoarece aici sunt batiste şi cereri aşezate aici. Mă rog ca Tu să-i vindeci pe fiecare din ei, Tată. Noi ştim că aceea este o parte a slujbei Tale pe care Tu ai dovedit-o fără greşeală de a fi adevărul, semnele urmând credincioşii. „De pe trupul lui Pavel ei au luat batistele şi şorţurile, şi le-au trimis la bolnavi. Şi duhuri necurate au ieşit din ei, şi ei au fost vindecaţi, pentru că oamenii au crezut în Dumnezeul cel viu.” Admite-o din nou în seara aceasta, Tată, aşa cum eu ţi le încredinţez Ţie, Doamne, prin Isus Cristos.

Şi acum, Doamne, mă rog ca Tu să iei sufletele noastre în mâna Ta, spală-ne, netezeşte-ne, deoarece este scris că Tu vii după o „Biserică fără pată sau zbârcitură.” Lasă ca focul fierbinte al Duhului Sfânt să netezească toate zbârciturile noastre, ca să fim pregătiţi pentru venirea Fiului omului.

Acum, Tată, noi ne rugăm ca binecuvântările Tale să se odihnească peste noi. Fii în închinare cu noi, Tată. Noi ne închinăm Ţie. Noi stăm în seara aceasta şi-ţi dăm inimile noastre Ţie. Noi…

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7